

Ceny ogłoszeń

za wiersz milimetrowy przed 1 złoty w tekście 50 gr., za tekstem 40 gr. Ogłoszenia tabelaryczne 50 proc. a świąteczne 25 proc. drobne ogłoszenia po 10 groszy dla poszukujących pracy 5 gr. za wyraz. Najmniej 1 zł. Za zastrzeżenie miejsca dolicza się 25%.

EXPRES ZAGŁĘBIA

Jedyny organ demokratyczny niezależny woj. kieleckiego.
Redaktor naczelny: WITOLD FABRYCY.

Prenumerata w
nosł miesięcznie

zł. 2.—

Adres Redakcji, Ad-
ministracji i Dru-
karni Sosnowiec,
ul. Teatralna 1a
Telefon Redakcji
6-32, Administracji
4-97, Drukarni
Konto czekowe 304.247
P.K.O. Katowice

KRAKÓW
Biblioteka Jagiellońska
Św. Anny 12

ODDZIAŁY:

KIELCE, ul. Wspólna 12, tel. 13-78; BĘDZIN, Malachowskiego 24; DĄBRÓ-
ZAWIERCIE, ul. 3-go Maja 5, tel. 97; CZELADŹ, Plac 11 li-topada 8; GRÓDZIEC,

14,
16.

Dekret o konwersji państwowych pożyczek wewnętrznych

WARSZAWA, 14. 1. Rada ministrów wśród uchwalonych ostatnio projektów przez ministra skarbu ważny dekret o konwersji państwowych pożyczek wewnętrznych.

Jak nam komunikują myślą przewodnią tego dekretu jest skonsolidowanie rynku wewnętrznego pożyczek państwowych i urealnienie programu ich umorzenia.

Konsolidacją będą objęte pożyczki następujące: 5 proc. państwowe renty ziemskie serja I, 4 proc. premjowa pożyczka inwestycyjna, 3 proc. premjowa pożyczka budowlana serja I i 5 proc. pożyczka budowlana serja II, 5 proc. państwowe renty wieczyste serja I i 6 proc. pożyczka inwestycyjna. Nowy papier, który posiadacz wyżej wymienionych pożyczek otrzyma po przedłożeniu tych pożyczek do zmiany, nosić będzie nazwę pożyczki konsolidacyjnej. Papier ten wyposażony został w szereg przywilejów. Przedewszystkiem jeżeli chodzi o sprawę wykupu pożyczki konsolidacyjnej, to plan umorzenia obliczono na 45 lat. Będzie on ustalony w ten sposób, że obligacje wylosowane do umorzenia w ciągu pierwszych 10 lat będą wykupywane z nadpłatą 20 proc., a więc po kursie 120 za 100, zaś wylosowane w latach następujących 15 proc. nadpłatą ponad ich wartość imienną. Pożyczka konsolidacyjna emitowana będzie w złotych w zlocie będzie papierem na okaziciela i dopuszczana będzie do wolnych obrotów na giełdzie. Kupony tej obligacji wolne są od podatku.

Specjalny przywilej zapewni nowym obligacjom pożyczkowym w kwocie nie przekraczającej 5.000 w zlocie wartości nominalnej. Zwolnione one będą od wszelkiego zajęcia, nie wyłączając zajęcia z tytułu należności publiczno-prawnych. Oprocentowanie pożyczki ustalone zostało na 4 od sta w stosunku rocznym i płatnym co półrocze z odroczeniem. Odsetki za pierwszy kupon będą w płatne dnia 15 lipca br., a liczone od dnia wejścia w życie dekretu. — Z pod konwersji na zasadzie wyżej wspomnianego dekretu wyłączona została 4 proc. premjowa pożyczka dolarowa serja III, nie została objęta również konsolidacją pożyczka narodowa z roku 1933, niemniej dopuszczona ona będzie

do dobrowolnej konwersji.

Wreszcie nie została objęta konwersją zeszłoroczna 3 proc. premjowa pożyczka inwestycyjna, a także 5 proc. pożyczka konwersyjna z roku 1934. — Konwersja dokonana przez rząd, która nosi nieco inny charakter od podobnych operacji zagranicznych. Zależy ona posiadaczowi pożyczki państwowej całkowicie nienaruszenia sumy kapitałowej. Stosunkowo niewiele obniżony odsetek daje wzajemnie za to odbiorcy nowe walory, wyposażając go w najkorzystniejsze przywileje dotychczasowych pożyczek, w rozszerzenie nadpłaty przy umarzeniu i w pozwolenie spłaty pożyczką konsolidacyjną podatku spółkowego.

Plk. Ulrych ministrem komunikacji

WARSZAWA, 14. 1. PAT. P. Prezydent R. P. mianował plk. dyplom. Juliusza Ulrycha ministrem komunikacji. O godz. 12-ej nowomianowany minister komunikacji złożył przysięgę na ręce prezydenta R. P.

P. prezydent RP. przyjął dziś na pożegnalnej audyencji ustępującego ministra komunikacji Michała Butkiewicza, któremu wręczył odznakę wielkiej wstęgi orderu Polonia Restituta.

Wojewoda kiel. w Zagłębiu

Wezorem przybył do Zagłębia wojewoda kielecki dr. Dziadosz. P. wojewoda zabawi w Zagłębiu kilka dni i weźmie udział w posiedzeniach komisji miedzynministerjalnej, obradującej nad sytuacją w przemyśle w związku z zarządzeniem o płace w Zagłębiu Dąbrowskim i na Śląsku.

Rewelacyjny zwrot w procesie Hauptmanna?

Tajemniczy przyjaciel Lindbergha dr. Condon uciekł ze Stanów Zjednoczonych

NOWY JORK, 14. 1. — Rozesłanie listów gończych przez gubernatora stanu New Jersey, Hoffmana, za zbiegłym b. przyjacielem plk. Lindbergha, d-r'em Condonem, oraz wiadomość o dwuznacznej roli tego doktora, jaką odegrał w zbrodniczej aferze Hauptmanna, zwróciły uwagę opinii amerykańskiej na tę tajemniczą postać. Zainteresowanie to spotęgował nagły wyjazd d-ra Condon, który jak wiadomo, odbywał tournée po Stanach Zjednoczonych, z prelekcjami

mi o scenie wręczenia Hauptmannowi okupu za porwane dziecko Lindbergha.

W związku z tem, niebywałą sensację wywołała wiadomość, iż generalny prokurator stanu New Jersey, otrzymał list od d-ra Condon, w którym ten wyłuszcza przyczyny, jakie zmusiły go do opuszczenia Stanów Zjednoczonych.

Dr. Condon podaje, że ostatnio otrzymywał dużą ilość anonimowych listów, grożących mu śmiercią za

śmierć Hauptmanna. Listy podkreślały, że właśnie on, jako koronny świadek, przyczynił się do wyroku śmierci na Hauptmanna. Listy z pogroźkami otrzymywał wszędzie, dokąd tylko przybył. Żył w ustawicznej obawie o życie. Kiedy wreszcie w jednym z miast strzelono na ulicy do jego córki, p. Condon doszedł do wniosku, że grozi mu i jego rodzinie bezpośrednio niebezpieczeństwo, dlatego też uciekł ze Stanów Zjednoczonych z rodziną, podobnie jak Lindbergh.

W dalszym ciągu listu dr. Condon zaznacza, że nie uciekł przed władzami, ale na statku „Santa Rica” wyjechał do Ameryki południowej i każdej chwili zjawi się do dyspozycji amerykańskiej ambasady, czy poselstwa, gdyby chcieli od niego uzyskać dodatkowe wyjaśnienie. Do kraju nie wróci, gdyż nie wierzy w skuteczność ochrony swego życia ze strony policji amerykańskiej.

List ten opublikowany w prasie, wywarł w Stanach Zjednoczonych ogromne wrażenie. Opinia publiczna, zachwiana w swym przeświadczeniu o bezwarunkowej winie Hauptmanna, domaga się stanowczo stracenia tego zbrodniarza.

Gubernator Hoffmann otrzymuje ze wszystkich stron kraju depecze w których nadawcy zaklinają go, aby nie odraczał egzekucji Hauptmanna, gdyż wygląda na to, że władze amerykańskie obawiają się pogroźek gangsterów, co byłoby hańbą dla Stanów Zjednoczonych.

Tajemnicza kradzież straszliwej trucizny w państwowym laboratorium w Anglii

LONDYN, 14. 1. Radjostuchacz słuchający stacji zagranicznych, od trzech dni mogli zwrócić uwagę na komunikaty nadawane przez radjostację w Liverpoolu kilka razy w ciągu okresu programowego. Komunikaty te mają charakter alarmujący opinję publiczną i stoją w związku z kradzieżą, popełnioną w sobotę w państwowym laboratorium doświadczalnym.

Nieznanym sprawcy skradli w tym laboratorium butlę zawierającą najstraszliwszą truciznę na świecie, wyprodukowaną przez chemików angielskich ze składników dostarczonych z Indji.

Jest to podobno tak straszna trucizna, że wobec niej błędnie nawet działanie ejankali.

Jedna kropla tej trucizny wystarczy do natychmiastowego zabicia 10 dorosłych osób.

Trucizna zawarta w skażonej butli wystarcza do wytrucia półmilionowego miasta.

Władze angielskie za pośrednictwem radja ostrzegają wszystkich przed zetknięciem się z tą straszliwą trucizną, która ma wygląd bezbarwnego i bezwonnego płynu.

Zarząd laboratorium apeluje do złośliwca, ażeby zwrócił butlę z jej zawartością i przyrzeka mu 5000 funtów sz. nagrody, oraz zupełną bezkarność.

Jak dotąd apel nie odniósł żadnego skutku. Władze obawiają się, że zbrodnia zechce spieniężyć swój łup, sądząc że ma do czynienia z roztworem morfiny. Na butelce nie było żadnego napisu, a naklejono na niej tylko kartkę

z trzema trzypięciogłówkami.

Tajemnicza kradzież tej niebezpiecznej trucizny postawiła na nogi cały aparat śledczy policji angielskiej i wzbudziła wielkie zaniepokojenie opinii publicznej.

Krytyczne położenie Włochów w Abisynji

LONDYN, 14. 1. Korespondenci wojenni przetelegrafowali z Asmary sensacyjną wiadomość o zarządzeniu przez marszałka Badoglio powszechnej mobilizacji wśród tubylczej ludności Erytrei. W ciągu trzech dni wszyscy mężczyźni w wieku od 15 do 75 lat mają stawić się w siedzibie najbliższej władzy wojskowej i poddać się przeglądowi lekarskiemu. Zdrowi krajowcy wcieleni będą natychmiast do pułków aske rów, nienadający się natomiast do służby frontowej przydzieleni będą do kadry robotników, budujących drogi na zajętych terytorjach abisyńskich. Zmobilizowani erytrejczycy wysłani będą ratychniast do oddziałów frontowych.

Jak zaznaczają korespondenci, nie będą oni przechodzili normalnych ćwiczeń wojskowych, bowiem każdy erytrejczyk jest już jako chłowiec doskonale nąym strzelcem, pod tym względem nie potrzebuje wiec żadnych instruk-

cyj. Inaczej jednak przedstawia się sprawa, czy instynkt wojownika potrafi zastąpić karność i współdziałanie z innymi, jak tego wymaga armja nowoczesna.

Zdaniem korespondentów nagła mobilizacja w Erytrei świadczy wytwornie, iż położenie Włochów na froncie abisyńskim jest bardzo krytyczne.

Stan wojenny w Kantonie

KANTON, 14. 1. PAT. Stan wojenny w Kantonie został ogłoszony wezorem wieczorem w rezultacie zaburzeń studenckich, w czasie których wiele osób odniosło rany, 4 osoby zaś są ciężko ranne. Po mieście krąży patro le wojskowe. Szkoły są zamknięte. Wszelkie zebrania polityczne zakazane. Rektor i dziekan uniwersytetu, nie

będąc w stanie opanować rozruchów studenckich poddali się do dyktacji. Konsulowie państw obcych zalecił swoim obywatelom, by w późnych godzinach wieczornych nie opuszczali koncesji angielsko-francuskiej, gdyż wobec wprowadzenia stanu wojennego w dzielnicy tubylczej mogą narazić się na przykre zajścia.

Miljony kretynów i zbrodniarzy

wskutek bezkarności handlu narkotykami

Jak jakiś gigantyczny polip, oplata całą kulę ziemską nielegalny handel narkotykami. Dniem i nocą policja całego świata prowadzi cichą, podziemną walkę z przemytnikami. Co roku miliony ludzi pada ofiarami tych szkodników ludzkości.

MILJONY ZATRUTYCH

Jak wielkie zatacza kora nielegalny handel narkotykami i jaką masę nabywców znajdują przemytnicy, mogą świadczyć poniżej podane cyfry, zebrane tylko w kilku krajach. W Egipcie liczącym 14 milionów mieszkańców, w roku 1930 było pół miliona narkomanów, z których 68 zatruło się na śmierć wskutek nadmiernego zażywania białej truciźny. W Chinach sprawa przedstawia się jeszcze gorzej. Istnieje tam ponoć w dniu dzisiejszym 20 milionów, a jak inni twierdzą, nawet 40 milionów narkomanów. Również w Kanadzie i Stanach Zjednoczonych, liczba narkomanów stale wzrasta. Przemycnicy przewożą narkotyki do Ameryki własną flotą powietrzną. Policja, chcąc ich unieszkodliwić, zorganizowała specjalne posterunki powietrzne, które mają na celu ściganie samolotów przemytniczych.

NIEMA KIJA NA ŁAJDAKÓW

Mimo surowych kar, jakie nakłada się na przemytników, przemysł narkotyków nie maleje, a coraz bardziej wzrasta. Taki stan rzeczy można sobie wyjaśnić tylko tem zjawiskiem, że prze-

myt narkotyków daje olbrzymie zyski. Przed pewnym czasem zlikwidowano jedno międzynarodowe konsorcjum przemytnicze. Pracowało ono tylko 8 miesięcy i w ciągu tego czasu zdolało odłożyć w banku 250.000 funtów czystego zysku. Jak wielkie muszą więc być transporty narkotyków, które rok rocznie przechodzą nielegalnie przez granice wszystkich niemal krajów, by można było czerpać tak wielkie zyski?

W obliczu tego groźnego niebezpieczeństwa, policja wszystkich krajów połączyła wysiłki w walce z tą swoistą plagą ludzkości. Poza tem każde państwo, na terenie swego kraju, roztacza surową kontrolę nad produkcją narkotyków. Pomimo tej kontroli, morfina, kokaina i heroina ciągle przedostają się z fabryki do prywatnego „konsumenta”, ciągle jeszcze istnieją nielegalne fabryczki narkotyków.

Czy wiesz, że pakowanie artykułów spożywczych w używany papier jest zakazane przez prawo, gdyż stwierdzone zostało, że używany papier jest często rozsadnikiem niebezpiecznych chorób? We własnym interesie pilnie przestrzegania tego prawa i żądaj opakowania swych zakupów w nieużywany, czysty papier!

Bestjalski morderca żywcem zakopał kolegę i zbezczeszczył kościół wiejski

LUBLIN, 14. I. Pewnego dnia w kościele we wsi Miedzianki po nieszporach spostrzeżono przy bocznym ołtarzu syna zamożnego gospodarza, Czesława Szydlińskiego w niedwuznacznej sytuacji z jedną z okolicznych dziewcząt.

Szydliński został natychmiast aresztowany i rozpoczęto śledztwo, celem pociągnięcia go do odpowiedzialności za zbezczeszczenie świątyni.

W toku śledztwa wyszło na jaw, że Szydliński na tydzień przedtem wziął udział w potwornym morderstwie, które wstrząsnęło okolicą, razem ze swoim kolegą, niejakim Teofilem Waczyńskim.

Ukuli oni plan zamordowania swego kolegi Gałęzińskiego, w celu ograbienia go. Gałęziński miał przy sobie zwykle większą ilość gotówki.

Pewnego dnia rano na skraju lasu

zbrodniarze wykopali dół, wieczorem zaś zwabili na to miejsce Gałęzińskiego, którego uderzeniem pałką po głowie ogłuszyli. Gałęziński zemdlł, po czym Szydliński z Waczyńskim ograbił go z posiadanej gotówki w sumie 800 zł.

Po rabunku, nie zastanawiając się nad tem, czy ofiara jeszcze żyje, wrzucili Gałęzińskiego do przygotowanego uprzednio dołu i zakopali.

Zarządzono sekcję zwłok, która ustaliła, że Gałęziński znajdował się w stanie ogłuszenia i śmierć nastąpiła dopiero wskutek uduszenia się w ziemi.

Sąd okr. w pierwszej instancji obu zwyrodniałych morderców skazał na dożywotnie więzienie.

Od wyroku tego odwołana się obrońca i sprawa będzie drugi raz sądzona w sądzie apelacyjnym w Lublinie.

Z kraju

Wstrząsający wypadek na stawie

POZNAŃ, 14. I. Niezwykle wstrząsający wypadek wydarzył się wczoraj we wiosce Rutnicze pod Poznaniem, gdzie na stawie ślizgało się kilku chłopców. W pewnej chwili lód nagle załamiał się i z trzaskiem zaczął pogrążać się w wodzie. Niemal wszystkie dzieci wpadły do wody i zaczęły tonąć. Kilka osób stojących na brzegu rzuciło się na pomoc i zawzięcie czając wielkiem poświęceniu ratujących zdolano wyratować kilku chłopców.

Niestety dwu z nich utonęło, przyczem niej Maniecki po wydobyciu go z wody niebawem zmarł. Trupa drugiego chłopca nie udało się dotąd wydobyć i prawdopodobnie spooczywa on na dnie stawu, który posiada kilkanaście metrów głębokości.

Państwo dostaje ziemię za podatki

TARNOPOL, 14. I. Na mocy decyzji wojewody tarnopolskiego przejętych zostało na własność państwa za zaległe podatki 155 morgów z majątku Burakowca (pow. Zaleszczyki). Majątek Burakowca stanowi własność Marji z Romaszkanów Bonda.

W najbliższym czasie nastąpi przepisania prawne własności tych gruntów na rzecz skarbu państwa. Przejęte grunty będą rozparcelowane w myśl ustawy o reformie rolnej.

Proces OUN o przygotowanie zamachu na woj. Józefowskiego

LUCK, 14. I. Na dz. 22 stycznia wyznaczona została w łuckim sądzie okręgowym rozprawa przeciw Aleksandrowi Kucowi, członkowi OUN, oskarżonemu o działalność wyrotową oraz przygotowanie zamachu na wojewodę H. Józefowskiego. Zamach miał być dokonany w chwili opuszczenia przez wojewodę teatru w Lucku.

Wśród 12 świadków wezwanych na rozprawę znajdują się Iwan Muluca, Bohdan Pidhajny. Rozprawie przewodniczy wiceprezes sądu okręgowego Zakrzewski, wotują sędziowie Suszko i Szaolowski, oskarża wiceprokurator Boryczko, obrońcę wnosi adw. Stefan Szuchewicz z Lwowa.

Martwy tydzień w aresztach gminnych

WARSZAWA, 14. I. Według sprawozdań nadesłanych władzom administracyjnym wykonanie ustawy amnestyjnej, która zmniejszyła liczbę więźniów w zakładach karnych, całkowicie opróżniło t. zw. areszty gminne. W woj. warszawskim areszty te stoją od tygodnia pustkami.

BIELSKA FABRYKA DYWANÓW

zaraz sprzeda z uwagi na pilne zobowiązania, za gotówkę kilka prima, rezerwie wiazanych

DYWANÓW i MOSTKÓW

o pięknych wzorach, blisko za połowę wartości. Oglądać można na miejscu. Zgłoszenia do „Expresu Zagłębia” Sosnowiec, Teatralna 1-a pod „Okazja 248”

Rzadka wesołość na sali sądowej

Przysięgłemu pękły kiepskie spodnie

W tych dniach w pewnym małym mieście stanu Michigan (Ameryka) zdarzył się w sali sądowej niezwykle komiczny wypadek, który do łez rozśmieszył publiczność i sędziów.

Podczas rozprawy przewodniczący zwrócił się do jednego z sędziów przysięgłych. Ten wstał z miejsca i nisko uklonił się. Nagle poczuł, że pękły mu spodnie. Zaczerwieniony zasłonił ręką podarte miejsce i zwrócił się do przewodniczącego, by mu opowiedzieć o wypadku. Jego zakłopotanie i ruch ręki wywołały na sali szalony śmiech. Nietylko publiczność się śmiała, ale nawet przewodniczący, prokurator i adwokaci wybuchli śmiechem.

Przewodniczący jednak odrazu przestał się śmiać, jak tylko sędzia przysięgły zakomunikował mu, że nie ma pieniędzy na nabycie drugiej pary spodni. Przewodniczący namyślał się przez chwilę. Następnie wyciągnął z kieszeni pięć dolarów i oświadczył sędziemu, że mu je pożycza tylko do następnego dnia. Potem przerwał rozprawę na pół godziny.

Sędzia przysięgły udał się do sklepu z gotowymi ubraniami i niebawem wrócił w nowych spodniach. Obok niego zaś siedział właściciel sklepu. Spodnie

bowiem kosztowały 7 i pół dolara, a właściciel nie chciał wierzyć, że jego-śmiech w podartych spodniach jest sędzią przysięgłym i nie chciał mu skredytować tej drobnej sumki. Niezadowolony przewodniczący wyciągnął z kieszeni jeszcze 2 i pół dolara i wręczył

je właścicielowi sklepu. Do sędziego przysięgłego zwrócił się z temi słowy: — Przypuszczam, że te spodnie są mocne. Gdyby je pan również podarł, nie byłbym w stanie pożyczyć mu na jeszcze jedną parę, posiadam bowiem przy sobie tylko 2 dolary.

Trzechsetlecie seminarjum duchownego w Sandomierzu

W roku bież. wypada trzechsetna rocznica założenia pierwszego seminarjum duchownego w Sandomierzu. Mianowicie w 1636 roku ks. Mikołaj Leopoldowicz, doktor medycyny, proboszcz i kanonik sandomierski, włas-

nym sumptem założył w Sandomierzu seminarjum duchowne i powierzył kierownictwo nad wychowaniem młodzieży duchownej oo. Jezuitom. Sandomierz należał wówczas do diecezji krakowskiej. W roku 1783 majątek semi-

narjum sandomierskiego inkorporowano do seminarjum krakowskiego na Stradomiu, alumnów zaś sandomierskich przeniesiono do seminarjum duchownego w Kielcach. Dopiero po erekcji samodzielnej diecezji sandomierskiej w 1818 r. ks. biskup Burzyński powołuje na nowo do życia sandomierskie seminarjum w 1820 r., oddając na siedzibę tej uczelni dom księży emerytów i uzyskuje od rządu 20 tys. zł. subwencji na utrzymanie 20 alumnów. Z biegiem czasu seminarjum sandomierskie rozwijało się pomyślnie i w 1904 roku zyskało piękną siedzibę w odebranym od rządu rosyjskich drogą zamiany, klasztorze po Benedyktynach. W roku 1906 staraniem ks. biskupa Ryxa, ówczesnego rektora seminarjum, gmach seminarjum bardzo harmonijnie rozbudowano i dziś należy on do najpiękniejszych pomieszczeń seminarjów w Polsce. Dzisiejsze seminarjum sandomierskie posiada cenną bibliotekę, dochodzącą do 50 tys. pozycji katalogowych i uporządkowaną przez ks. prof. Wyrzykowskiego. W gmachu seminarjum mieści się też muzeum diecezjalne, zawierające wiele zabytków z dziedziny przeważnie sztuki kościelnej.

Kto wygrał na loterii?

WARSZAWA, 14. I. W 4 ciągnięciu z dnia 13 bm. padły następujące główne wygrane:

30.000 zł. na nr. 141176.
10000 zł. na nr. 11977 43470.
5000 zł. na nr. 2462 120000.
2000 na nr. 7414 7509 9764 28390 31162
39998 40884 52337 71039 70134 98520 103814
147030 157010 168114 168584 177809 183759
187787 189713.

1000 zł. na nr. 22106 5680 9223 14382 20611 37287 37600 42109 43882 46251 51354 53191 66294 76661 78668 91727 94956 109522 110135 119772 123040 128706 131862 132703 133037 145237 151736 152794 158338 158545 158869 159870 163517 165597 182054 189507 193816.

8-my dzień ciągnięcia IV-ej klasy
1 i 2 ciągnięcie
Zł. 10.000 na n-ry: 47087 84993 110132 111249 130049.

Zł. 5.000 na n-ry: 68389 157622 140628 157779 159716.

Zł. 2.000 na n-ry: 5334 26950 52575 22810 62272 78562 88056 94691 124201 129403 133138 136001 139956 157960 174172 181867 191662 193284.

Zł. 1.000 na n-ry: 3187 5208 4347 16526 18449 35600 44325 44563 50093 67761 72489 81650 85585 86291 83267 89358 98898 103561 12471 132945 153398 142143 143615 153272 159011 163551 171826 175699 177559 193677.

Zawsze i wszędzie pamiętaj,

że szczęście sprzyja kolekturze **KAFTALA**

ze **MILJON** padł już **DWA RAZY**

u **KAFTALA**, Katowice, św. Jana 16.

Losy IV klasy są jeszcze do nabycia.

DYM BEZ OGNIA

Plajta „operacyj” na giełdzie plotki

Utarł się taki zwyczaj, że im mniej się mówi o panie — tym lepiej dla niej i tem lepszą cieszy się opinią.

Podobnie jest i z pieniądzem, z polityką walutową. Nigdzie bowiem nie obserwujemy tak wielkiej subtelności i czułości jak właśnie w tej dziedzinie, gdzie ludzie ostrożnie, wolno, z wielkim namysłem realizują powzięte plany. My — Polacy specjalnie skłonni jesteśmy do plotkarstwa na tematy ogół interesujące. Od plotki do niepokoju już tylko jeden krok nas dzieli. Niepokój zmienia się łatwo w panikę, tak wyjątkowo szkodliwą w życiu gospodarczym. Wprowadźcie między „panną z dobrego domu” a sprawami walutowo-finansowymi jest spora różnica, sporo jednak jest również podobieństwa: i tu i tam bowiem trzeba specjalną zwracać uwagę i starać się o zachowanie jaknajlepszej opinii.

I dlatego wszystkie zmiany w dziedzinie polityki pieniężnej, o których tyle ostatnio plotka głosiła, odsyłamy do tych wypadków, kiedy właśnie ukaże się dym bez ognia. Niezmiernie trudno jest z takim „dymem” walczyć, — wiadomo bowiem, skąd on się dońwa. Wiadomo tylko jedno: istnieje „giełda plotki”, ściśle związana z giełdą pieniężną. Nawet bez przesady można powiedzieć, że giełda pieniędzy na jest uzależniona od plotki. Jeżeli na rynku ukaże się jakaś wiadomość na temat jakiejś urojonej ryzyki na wielkim gmachu naszego gospodarstwa — odpowiada jej natychmiast chór giełdy pieniężnej, która niemal automatycznie staje się ostrożna jeszcze bardziej w swych poczynaniach.

Ostatnio ukazała się wprost z „giełdy plotki” wiadomość o rzekomych zmianach planu polityki finansowej rządu. Mówiono o utworzeniu w najbliższym czasie centrali dewiz, a więc o ograniczeniu swobody obrotów pieniężnych w handlu z zagranicą.

Opowiadano niestworzone rzeczy. Jak zawsze w takich wypadkach nieodpowiedzialna część prasy podchwytuje wiadomość z „giełdy plotki” i puściła ją dalej, opatrzoną od siebie komentarzami, urastającymi w oczach czytelników do olbrzymich rozmiarów. I dzieje się tu zupełnie tak samo jak z plotką o panie z dobrego domu. Ktoś powie, że panna podoba się równocześnie dwóm młodym ludziom, po kilku zaś dniach „naoczni świadkowie” zaczną opowiadać niestworzone rzeczy.

Z szybkością światła społeczeństwo dowiedziało się o „zamierzonych

zmianach” naszej polityki finansowej i walutowej. Z szybkością głosu opowiadano sobie, że w najbliższych dniach ustąpi wiceminister Koc, który — jak wiadomo — jest zastępcą ministra skarbu i prowadzi właśnie sprawy finansowo-walutowe.

Wystarczy, aby rząd zastanawiał się teoretycznie nad możliwościami i potrzebami gospodarczymi, by opinia „giełdy plotkarskiej”, podsycanej i

żywionej przez kilku niedyskretnych „wtajemniczonych”, a w wielu wypadkach spekulantów, została już ostatecznie i „niezlomnie” urobiona.

A tymczasem w rzeczywistości okazuje się zupełnie coś innego.

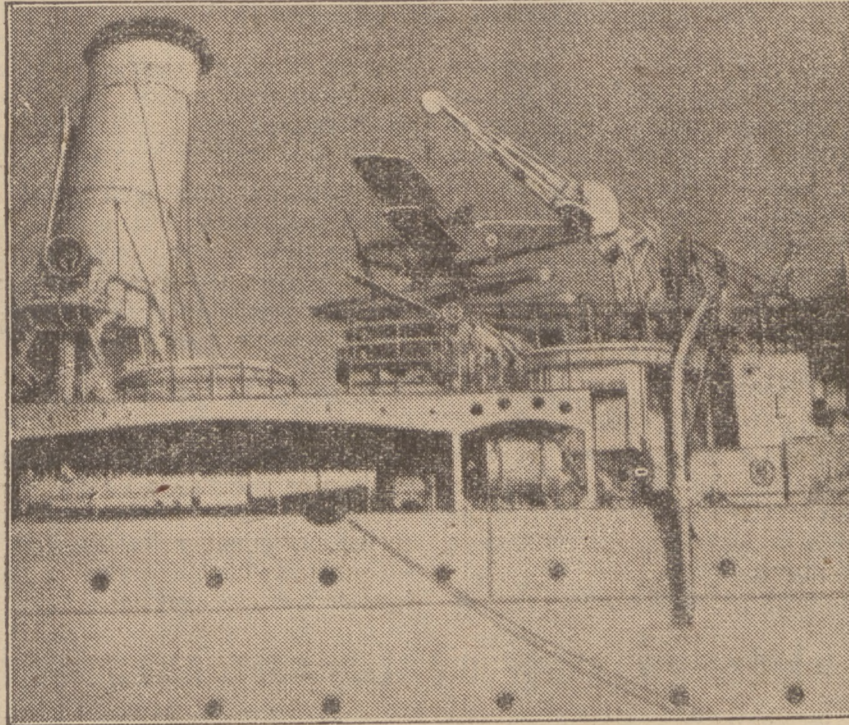
I dlatego dobrze się stało, że minister skarbu, który jest jednocześnie wicepremierem gospodarczym, wyraźnie oświadczył społeczeństwu: „...postawiony sobie przez rząd cel: uzdro-

wienie i zrównoważenie gospodarki budżetowej państwa — nie tylko znajduje się w toku pełnej realizacji, ale już daje konkretne i pomyślne dla gospodarstwa narodowego wyniki”.

Nietylko zresztą minister Kwiatkowski tak się zapatruje na sytuację Polski. Niedawno w Londynie odbyło się roczne walne zebranie jednego z największych banków angielskich: British Overseas Bank, który — jak wiadomo — współpracuje z bankami polskimi, na którym dyrektor banku Norman L. Hird powiedział, przytaczając słowa prezesa Gairdnera: „Nasz przewodniczący powołał się na Polskę, która jest pod względem ekonomicznym i politycznym jasnym punktem w ciemnej raczej Europie”.

Takie oświadczenie przedstawiciela angielskiej finansjery powinno być wystarczające dla przerwania nareszcie „akcji” naszej giełdy plotkarskiej, która nie lubi wierzyć Polakom. Dodajmy więc je — jako ilustrację — do jasnego i wyraźnego oświadczenia ministra Kwiatkowskiego, które wreszcie kładzie kres szkodliwemu podsycaniu dymu, powstałego... z powietrza bez ognia.

EL.

Anglia zabezpiecza Egipt od strony morza na wypadek ataku. Specjalną uwagę poświęca angielski sztab generalny sprawie obrony przeciwlotniczej. Ostatnio odbyły się pod Aleksandrią wielkie manewry morskie i powietrzne. Na ilustracji angielska awiomatka „Courageous” w czasie ćwiczeń. Dźwig winduje hydroplan na pokład statku

Togal

Grypa, przeziębienie, reumatyzm, artryzm, podagra są zimną plagą ludzkości. Przeciw tym dolegliwościom stosuje się Tabletki Togal. CENA ZŁ 4.50

PRZYNOŚI ULGĘ CIERPIĄCYM

SZKOŁA SZTUK PIĘKNYCH DLA BEZROBOTNYCH

Sztuka dla bezrobotnych? Brzmi to tak, jak gdyby głodnemu ofiarować kamień zamiast chleba. Takby się też wydawało każdemu, kto słyszy o szkole sztuk pięknych, założonej i prowadzonej w Wiedniu przez artystkę malarkę p. Gerde Matejka — Felden,

Tak mówią jednak tylko pozory. Rzeczywiście stwierdza co innego. Zaczęło się — jak zwykle bywa — od przypadku. W szkole miejskiej prowadziła p. Matejka kurs rysunków dla dorosłych. Zapisów na kurs było coraz więcej, nie było wreszcie gdzie pomieścić słuchaczy. A wśród nich przeważali bezrobotni z różnych sfer. Wtedy to p. Matejka błysnęła myśl: a może by założyć osobną szkołę rysunków, ma-

larstwa, rzeźby, sztuk stosowanych dla bezrobotnych?

Przypadkowi przychodzi często z pomocą przypadek. Niedaleko od gmachu szkoły miejskiej wznosił się przy bocznej ulicy zaniedbany, niezamieszkały domek, który z nakazu policji został opróżniony z mieszkańców. Oto o kazała! Zwerbowałszy do pracy kilku nastu bezrobotnych fachowców, zabrała się p. Matejka do dzieła. Zarzysowane ściany, powyginane pułapy i podłogi podparto trawersami, wzmocnione klamrami, ponaprawiano okna, drzwi, piece, pomalowano sufity, ściany, wy-szorowano schody, włączono moc pracy w doprowadzenie budynku do stanu mieszkalnego.

Udało się. Zwyciężył praktyczny, realny idealizm, pokonał przeszkody materialne, trudności techniczne. Szkoła stanęła i otworzyła szeroko swoje podwoje.

A teraz niktby nie poznał starej rudery. Tętni życiem, pracą, entuzjazmem. Paruset uczniów i uczennic spędza tu dziennie kilka godzin, ucząc się pilnie zasad sztuki, próbując swoich sił na tem polu. Wśród tłumy adeptów wyłoniło się kilka talentów: byli roznosić pieczywa zapowiada się jako piękny talent rysowniczy, była krojeźni okazuje duże zdolności jako rzeźbiarka etc.

Łącząc idealizm idei z realizmem czynu, pani Matejka urządza przy szkole stałą wystawę lepszych prac swych uczniów. Wystawa cieszy się powodzeniem. Wpływy ze sprzedaży rozmaitych prac idą na zakup farb, płótna, przyborów, na opał, światło etc. —

Najzdolniejszych, najbardziej obiecujących spośród swoich wychowanków podaje pani Matejka na kandydatów do państwowej akademii sztuk. Nie zostaną przecież malarzami, artystami? Nie to przecież jest celem p. Matejki. Wie ona o tem dobrze. Wie jednak i to, że wyrwanie bezrobotnego z apatii, ze szponów pesymizmu i bez nadziei jest dobrodziejstwem większym, niż wydanie mu bonów na posiłek lub wsparcie, a kontakt żywy ze sztuką, pracą, której przyświeca nadzieja wybiecia się na front, dodaje ducha i odwagi do przetrwania niejednemu.

Paradoksalne zdawałoby się przed sięwzięcie artystki w czasach beznadziejnie jak gdyby materialistycznych uwięzione zostało powodzeniem. Więcej nawet — stało się przykładem do naśladowania dla zagranicy, gdyż rozgłos tej szkoły przekroczył granice Austrii.

Pod Hamburgiem przyszło na świat ciele, które ma pięć nóg

Testament na wizytówce

Hojny zapis dla pielęgniarki

Czy można spisać testament na wizytówce? A zwłaszcza, gdy chodzi o legat pieniężny, czy tekst jego na wizytówce jest prawomocny?

Sprawę opartą na tem tle miał do rozstrzygnięcia sąd wiedeński. Cno-dziło o to, iż generalny dyrektor zakładów przemysłowych Böhlera, inż. Fr. Heissig, zapisał przed śmiercią pielęgniarkę z lecznicy sumę 25.000 szylingów. Pielęgniarka, niejaka Greta Goerling, pełniła swe funkcje przy domu chorego dyrektora w ciągu kilku tygodni.

Chory nie chciał słyszeć o swojej rodzinie, z którą pozostawał w złych stosunkach, przywiązał się do pielęgniarki, i obiecał, iż ze względu na okazywaną mu serdeczność, zapisze jej większą sumę. Na tydzień przed śmiercią napisał dyr. Heissig na odwrotnej stronie wizytówki tych kilka słów:

„Zyczeniem mojem jest, aby panna Greta Goerling otrzymała po zgonie

moim 25.000 szylingów. W nocy z 7 na 8 maja 1935 r.”

Na pierwszej stronie wizytówki, tam gdzie wydrukowane jest nazwisko, postawił chory litery „m. p.” Włożył następnie kartę do koperty, załepił ją, wypisał własnoręcznie adres i wręczył pielęgniarkę.

Po zgonie inżyniera, co nastąpiło 14 maja, przystąpili krewni jego do działu majątku, odmówili jednak panie Goerling wypłaty zapisanej na jej dobro sumy 25.000 szylingów. Ich zdaniem legat był nieważny, albowiem testament nie miał podpisu własnoręcznego testatora, a wylitografowane nazwisko nie może zastąpić podpisu.

Sąd orzekł, po zbadaniu świadków, iż w danym wypadku podpis własnoręczny nie był konieczny ze względu na okoliczności, w jakich się to odbyło. Wychodząc z tego założenia sąd przyznał pielęgniarkę zapisaną na jej rzecz sumę.

Prozki od **BÓLU GŁOWY** dla dorosłych, w składzie fabrycznym **KOWALSKINA**

FABRYKA KOWALSKA WARSZAWA

Pracownicy umysłowi przygotowują się do przyjazdu komisji międzyministerjalnej do Zagłębia Dąbrowskiego

Onegdaj odbyło się zapowiedziane nadzwyczajne zebranie przedstawicieli oddziałów i zarządu głównego polskiego związku zawodowego pracowników przemysłowych i handlowych w Sosnowcu.

Na zebraniu rozpatrywano przede wszystkim te wszystkie sprawy, jakie delegacji związku mają przedstawić komisji międzyministerjalnej, która będzie bawiła w Zagłębiu w dniu 17 bm. w inspektoracie pracy.

Zebranie to dało obfity materiał z całego terenu działalności związku, a przede wszystkim potwierdziło przywidywania, że pracodawcy zamierzają przerzucić obniżki cen produktów przemysłowych na wynagrodzenia pracowników. Stoimy bowiem wobec kilku konkretnych faktów już dokonanych o obniżkach, jak również wymówień ogólnych, których celu nie trudno się do myśleć.

Wydany przez rząd dekret o obniżeniu składek na ubezpieczenia emerytalne wywołał zasadnicze zastrzeżenia, żeby to posunięcie nie było precedensem do obniżenia świadczeń. W tej sprawie zwrócono się telefonicznie do unii związków zawodowych pracowników umysłowych w Warszawie, celem spowodowania wyjaśnień z

miarodajnej strony.

Również rozważano uchwały międzyzwiązkowej reprezentacji pracowników umysłowych, akceptując je jednomyślnie, zwłaszcza żywy oddźwięk znalazło postanowienie nawiązania współpracy z organizacjami robotniczymi i sprawa sytuacji pracowników handlowych, których losem zarząd

główny związku zajmie się w najbliższej przyszłości.

W końcu postanowili zebrani zwrócić się za pośrednictwem reprezentacji do kierownictwa podstuda radiowego w Sosnowcu z prośbą o uwzględnianie w programach spraw pracowniczych zawodowych, jak i kulturalnych.

Bojkot „Ilustrowanego Expressu“ w Zagłębiu Dąbrowskim

Bezczelne kombinacje łódzkiego piśmida

„Express Ilustrowany“, brukowe piśmido, wychodzące w Łodzi, zamieścił w gwiazdkowym numerze ilustrację z Matką Boską, i gwiazdami bolszewickimi oraz fotografię Stalina, sądząc, że zrobi podwójny interes: oszuka swoich katolickich czytelników, że służy sprawie katolickiej (Express Ilustrowany jest pismem wydawanym przez żydów) i spełni swoją misję bezbożniczą na szkodę kościoła katolickiego w Polsce.

Ten podwójny „interes“ na szczęście nie udał się brukowemu, bo w całym kraju wszczęto akcję bojkotową przeciwko „Expressowi Ilustrowanemu“. Akcja ta została najpierw wszczęta na Pomorzu.

Jak donosi „Słowo Pomorskie“, o-

statnio odmówili sprzedaży „Expressu Ilustrowanego“ właściciele kiosków w Brodnicy pp. Tarasiewicz, Reinst i Woźniak oraz księgarnia p. Bułki.

Jedną z lokalnych gazet pomorskich zamieszcza list wzywający episkopat polski, aby wystąpił przeciw „Expressowi Ilustrowanemu“ i władzę, aby „ukarała winnych, którzy pozwalają sobie kpić z religii chrześcijańskiej“.

W Zagłębiu, gdzie „Express Ilustrowany“ rozchodzi się w niewielkiej ilości egzemplarzy, również katolicy czytelnicy zaczynają bojkotować brukowe pismo, zerując z jednej strony na uczuciach religijnych, z drugiej — szerząc bezbożnictwo, a nawet na igrawącej się z uczuć religijnych.

Nowe władze zw. nauczycielstwa polskiego w Sosnowcu

Miejscowe ognisko związku nauczycielstwa polskiego przekształciło się wzorem większych miast na oddział grodzki. Wybory władz oddziału odbyły się w ub. miesiącu daly wynik następujący: Witold Wyspiański — prezes, Baniś Piotr — przewodniczący wydziału organizacyjnego i zastępca prezesa, Gemser Tadeusz — przewodniczący wydziału pedagogicznego, Drozd Stanisław — przewodniczący wydziału pracy społecznej, Kopeczyńska Stefania — przewodnicząca wydziału finansowego, oraz Boguszówna Natalia, Kowalczyk Jan, Łyjkówna Jadwiga i Olearczyk Teofil — członkowie zarządu.

Oddział prowadzi jak i w latach poprzednich akcję w sprawach zawodowych nauczycielstwa, działalność społeczno-kulturalną i rozwijać życie towarzyskie wśród członków. Zostaną uruchomione wykłady dla publiczności, które w latach poprzednich cieszyły się dużym powodzeniem. Biblioteka oddziału, która pod kierunkiem p. Łyjkówny pięknie się rozwija, przyjmuje czytelników i z poza członków związku (Dęblińska 13). Jednym z najważniejszych zadań nowego zarządu jest wciągnięcie do współpracy młodej awangardy nauczycielskiej.

Międzynarodowi złodzieje schwytani przez wywiadowców w Sosnowcu

Złodzieje operowali w jednym z banków

W dniu wczorajszym, w jednym z banków w Sosnowcu wywiadowcy z sosnowieckiego wydziału śledczego za uchwycili dwóch dostatnio ubranych osobników, którzy wydali im się podejrzanymi.

Przy legitymowaniu zatrzymanych osobników okazało się, że są to znani w świecie przestępcy złodzieje, kilkakrotnie karani za poważne kradzieże w Polsce i zagranicą.

Są to mieszkańcy Lwowa: Elizer Hofman i Zygmunt Funkenstein.

Przed kilkunastu dniami na mocy amnestji Hofman i Funkenstein wypuszczeni zostali z więzienia w Białymstoku, gdzie odsiadywali karę.

W badaniu, obaj zatrzymani tłumaczyli się, że przyjechali do Sosnowca na „robotę“, gdyż nie mają za co powrócić do Lwowa.

Nożem szwackim usiłował zamordować kochankę

Wczoraj podczas sprzeczki wynikłej na tle nieporozumień miłosnych Franciszek Skóra usiłował w mieszkaniu wł. (ul. Jasna) w Kielcach nożem szwackim zabić swą kochankę Stanisławę Kosównę, z którą mieszka od dłuższego czasu.

Brutalny kochanek dwukrotnem

uderzeniem laską w głowę, pozbawił Kosównę przytomności, poczem omdlałą przebił nożem szwackim, zadając jej głęboką ranę w lewy bok.

Nieszczęśliwą w stanie b. ciężkim przewieziono do szpitala św. Aleksandra w Kielcach.

Sprawca postrzelenia mieszkańca Wojkowie Komornych zgłosił się do władz sądowych

Przed paru dniami pisaliśmy, o postrzeleniu Władysława Kotowicza z Wojkowie Komornych, trudniącego się przemytem, przez Józefa Olszówkę, również przemytnika.

Olszówka ranil Kotowicza w szyję, a następnie zbiegł w niewiadomym

kierunku.

Onegdaj zbiegły przemytnik zgłosił się sam do władz sądowych i osadzony został w więzieniu.

Przyznał się on, że usiłował zastrzelić Kotowicza.

Środa
15
styczeń

Dziś: Pawła i Pustelu
Jutro: Marcellego
Wschód słońca: 7.33
Zachód słońca 3.44

RADJO

PROGRAM OGÓLNOPOLSKI.

Środa, 15 stycznia.

6.30 Pieśń „Kiedy ranne wstają zorze“ 6.33 Roubka do gimnastyki. 6.34—6.50 Gimnastyka. 7.20—7.30 Dziennik poranny 8.00—8.10 Audycja dla szkół. 11.57 Sygnał czasu z Warszawy 12.00 Hejnał z Wieży Mariackiej w Krakowie 12.03 Dziennik południowy. 12.15 Audycja dla szkół 13.25 Chwilka gospodarstwa domowego. 15.15 Wiadomości o eksporcie polskim. 15.20 Przegląd giełdowy. 16.00 Na co się mogą przydać murzyńskie. 16.45 Rozmowa muzyczna ze korki do pudełka od pasty. 16.20 Pieśń słuchaczem radia. 17.00 Dyskutujemy 17.54 Płyty. 18.00 Recital organowy. 19.40 Wiadomości sportowe. 19.50 Reportaż aktualny. 20.00 Godzina Zagłębia Dąbrowskiego. 20.45 Dziennik wieczorny. 20.57 Obrazki z Polski współczesnej. 20.57 Twórczość Fryderyka Chopina. 21.35 Transmisja do Londynu.

KATOWICE

Środa, 15 stycznia.

6.50 Muzyka lekka. 7.50 Program na dz. bieżący. 7.55 Pare informacji. 13.30 Lekcja języka polskiego. 13.45 Płyty. 15.20 Wiadomości giełdowe. 15.22 Chwilka sportowa. 15.30 Płyty. 18.30 Ogrodnik Śląski. 18.45 Koncert reklamowy. 19.00 Rozwój samokształcenia na Śląsku. 19.10 Program na dzień następny. 19.20 Przegląd prasy. 19.35 Wiadomości sportowe 22.00 Płyty.

Ku uwadze radjosłuchaczy: Całodzienny program nadawczy stacji katowickiej poza wyżej wymienionymi godzinami wianych audycji wypełniony jest ogólnopolskim programem, uwidocznionym powyżej

ZALATWIANIE REKLAMACYJ W UBEZPIECZALNIACH SPOŁECZNYCH.

Zakład ubezpieczeń społecznych wysłał do dyrektorów wszystkich ubezpieczalni społecznych na terenie całego kraju okólnik następującej treści:

„ZUS. posiada wiadomość, że niektóre ubezpieczalnie zatławiają zbyt ciężkie reklamacje pracowników w sprawie mylnych obliczeń składek i że nawet przy uwzględnieniu tych reklamacji koszty pracodawców nie zostają sprostowane przez długi okres czasu.

Ze względu na niezadowolenie i skargi, jakie tego rodzaju zatławianie spraw wywołuje wśród pracodawców Zakład ubezpieczeń społecznych poleca dyrektorom ubezpieczalni wydanie natychmiast odpowiednich zarządzeń, zmierzających do jaknajszybszego załatwienia zaległych reklamacji, oraz unormowanie takiego trybu postępowania, który umożliwiłby w przyszłości szybkie załatwienie omawianych spraw“

Z Kielc

(k) Kurs szybowcowy. Pragnąc zapoznać miejscowe społeczeństwo z budową szybowców i lotów szybowcowych w czasie od 28 do 31 stycznia br. obwód powiatowy LOPP. organizuje bezpłatny kurs szybowcowy. Wykłady na kursie trwać będą w ciągu 4 dni w godzinach popołudniowych od 17 do 20-ej i prowadzone będą przez inspektora okręgu wojewódzkiego LOPP, p. Rozeiszewskiego i kierownika szkół szybowcowych Polichno — Pięszów p. Plenikiewicza oraz instruktora sztytowego p. Blatmana

Zapisy na kurs przyjmują obwód powiatowy LOPP, do dnia 23 stycznia br.

(k) Nowy radny. Na miejsce p. Ploskiego, który został wybrany na ławnika, do rady miejskiej wszedł jako radny p. Poświat.

(k) Tłukła siarkę w móżdżek. Węsi Ciechomin, pow. opoczyńskiego. Ewa Kindzińska kupiła za 20 groszy siarkę, którą wysypała do żelaznego móżdżka, usiłując ją rozetrzeć na miazę.

W czasie tej czynności nastąpił eksplozja, która rozewała móżdżek, wybijając w mieszkaniu wszystkie szyby. Kindzińska doznała przytem urwania palca oraz uszkodzenia oka i poparzenia rąk.

Angielskiego

Komplety w Będzinie, przy ul. 1 Maja Nr. 2 m. 37.

Zapisy codziennie od 16 do 20.

Wiadomości radiowe

RADJO KIERUJE PRODUKCIĄ ROLNĄ.

Zrozumienie doniosłej roli radia dla rolników przynika coraz szersze koła naszego świata rolniczego, czego dowodem jest stały miesięczny wzrost liczby radioabonentów wiejskich. Jednak nie wszystkie z licznych możliwości wykorzystania radia dla celów rolniczych są u nas w Polsce wykorzystane. Jako charakterystyczny przykład wykorzystania radia dla celów rolnictwa podajemy tu akcję Radja Łotewskiego.

Radjo łotewskie współpracując ściśle z krajowym rolnictwem na polu uprawy lnu stanowiącego bardzo ważną pozycję eksportową. Polacie kraju zajęte pod uprawę lnu podzielone są na szereg okręgów na czele których stoją wyszkoleni fachowcy instruktorzy. Każdy rolnik uprawiający len posiada odbiornik radjo wy dostarczony mu na ulgowych warunkach przez związek. Radjo Łotewskie na podstawie komunikatów okręgowych instruktorów współpracujących z wydziałem rolnym Radja Łotewskiego nadaje codzienne komunikaty w godzinach popołudniowych, w których podaje wskazówki techniczne w odniesieniu do codziennego stanu uprawy w związku z przewidywanym stanem pogody, pozatem komunikaty giełdowe i eksportowe lnu. Powyższy przykład radja z rolnictwem zainteresuje bezsprzecznie polskie koła rolnicze i zachęci do przemyślenia roli Radja na wsi.

„NIESPODZIANKI“ RADJOSTACJI LYON.

Stacja Lyon — Dona nadaje codziennie o godz. 19.30 audycję zatytułowaną: „Pół godziny niespodzianek“, w której występują artyści i prelegenci bawiący w miesiąc przejeżdżając co nadaje tej audycji charakter aktualności artystycznej. Wszyscy posiadacze aparatów lampowych mogą korzystać codziennie z tej niebywalej okazji poznania sił artystycznych o różnorodnej wielkości i różnorodnym charakterze.

Z Zagłębia

TEATR MIEJSKI
w SOSNOWCU.

Dziś o godz. 8.30 poraz ostatni, doskonała komedia S. Kiedrzyńskiego pt. „Cu dzik i Spółka“. Bilety po cenach najniższych od 25 gr. do zł. 1.50.

Dziś o godz. 8.30 wiecz. świetna operetka Herve'go pt. „Nitouche“, która cieszy się wielkim powodzeniem. Bilety w cenie od 25 gr.

DROBNE POŻARY W ZAGŁĘBIU.

W stodole Leona Breila przy ul. 1 maja 37 w Będzinie wybuchł pożar, w czasie którego spłonął wóz słomy, wartości 30 zł.

Wczoraj rano w kantorku i składzie szkła w Sosnowcu przy ul. Wspólnej 18, należącym do Dawida Klajzmana i Józka Fuksa wybuchł ogień. Od rozpalonego piecyka żelaznego zapaliła się drewniana ściana.

Ogień ugasiła wezwana do pożaru miejska straż ogniowa. Straty narazie nieustalone. Wypadku z ludźmi nie było.

Rada powiatowa rodziny rezerwistów w Sosnowcu przeniósła swe biura do domu społecznego, przy ul. Żytniej w Sosnowcu.

Sekretariat czynny jest w poniedziałki, środy i piątki każdego tygodnia, w godzinach 18 — 20.

Zarząd rodziny rezerwistów koła Sosnowiec — Środula zawiadamia mieszkańców dzielnicy Środula, Konstancynów i ul. Chemicznej, iż Świeżca R. B. znajdującą się przy ul. Perla 39 (dom kolejowy) otwarta jest dla mieszkańców w dniach poniedziałek, wtorek, środa i czwartek każdego tygodnia w godz. 18.30 — 21.

Blizszych informacji udzielają w Świeżcy w tych dniach dyżurni członkowie zarządu R. R. koła Środula.

Kurs racjonalnego gotowania (potrawy codzienne) rozpoczyna się w Miejskim ośrodku zdrowia w Sosnowcu przy ul. Centralnej dziś o godz. 4 i pół popoł. Opłata za 12 lekcji wynosi zł. 6, dla członków związku pań domu zł. 5. Wykłady odbywać się będą w każdą środę.

Zabawa harcerska. Komitet zabawowy Z. D. H., im. Zawiszy Czarnego w Sosnowcu, przy szkole powszechnej nr. 3, urządza w dniu 18 bm. o godz. 20-ej zabawę taneczną, w sali przy ul. Żeromskiego nr. 14. Zaproszenia można nabywać w „harcówce“ przy ul. Żytniej 26 szkoła powsz. nr. 3, w godzinach od 4—7 wiecz.

Zarząd związku b. ochotników armii polskiej w Sosnowcu zawiadamia członków że zgłoszenia na udział w opłatkach przyjmowane będą tylko do 28 bm. Złozoszenia przyjmuje sekretariat związku we wtorki i piątki od godziny 18 do 20-ej. Sosnowiec, ul. Piłsudskiego nr. 18 (II-gie piętro ofiary na).

Zebranie pracowników handlowych. W związku z wprowadzeniem dekretu rządowego o przedłużeniu czasu handlu zwoluje zarząd główny polskiego związku zawodowego pracowników przemysłowych i handlowych w Sosnowcu do lokalu związku przy ul. Sienkiewicza nr. 17-a dnia 17 bm. o godzinie 20-ej informacyjne zebranie wszystkich pracowników handlowych, zatrudnionych w charakterze pracowników unyslowych, a niezorganizowanych dotąd w żadnym związku i wzywa wszystkich zainteresowanych do gremjalnego udziału w tem zebraniu.

Dwuimienne ulic^o w Czeladzi. W związku z przemianowaniem nazw niektórych ulic w Czeladzi powstały ciekawe paradoksy.

Zarząd miasta zmienił nazwę ulicy Rzeźnej na Staszica, jednak nie dopilnował sprawy usunięcia starych tabliczek, które figurują na niektórych domach i wprowadzają w błąd osoby przyjeżdżające z innych miejscowości do Czeladzi. Podobnie rzecz przedstawia się z ulicą Ks. B. Pieńkowskiego. Na drzwiach plebanji w bardzo widocznym miejscu widnieje tabliczka z napisem ulica Zamurna. Z okazji okręgowego zjazdu legionistów zarząd miasta postanowił przemianować ulicę Starobogucką na ulicę Legionów. Od podjęcia tej uchwały upływa już prawie rok i nikt do tego czasu nie zatroszczył się o przemianowanie tej ulicy.

Głosy publiczne

O właściwy program podstudja sosnowieckiego

Pisząc o programie audycyj sosnowieckich w artykule „Na sosnowieckiej antenie“ — słusznie zatroskał się p. red. Cwierk, „żeby nie było kompromitacji“ z temi audycjami. Takie niebezpieczeństwo poniekąd już groziło, gdyż pierwszy program, według inicjatorów podstudja — 10-minutowy dezyt, wygłoszony przez prelegenta z izby przemysłowo-handlowej w Sosnowcu — nastąpiła część koncertowa, potem „artykuły ciekawe“. W tej części koncertowej miały występować orkiestry kawiarniane z Sosnowca. Znakiem tego, np. Leon Dimant z „Adriji“ miałby się artystycznie uskutecznić przed mikrofonem wtedy, gdy „uszy całego kraju“ będą, że tak powiem, zwrócone w naszą stronę“ jak pisze p. red. Cwierk, i słuchacze oczekiwali będą, co też ciekawego i oryginalnego da Zagłębie. Spodziewać się należy, że niebezpieczeństwo to, mimo to — Kierownictwo bowiem programów w tych audycjach objął p. Cwierk, więc przez syndykata dziennikarzy Śląska i Zagłębia Dąbrowskiego. — audycje więc będą miały jakiś poziom.

Programowa deklaracja p. red. Cwierka zawiera poglądy i myśli słuszne: Zagłębie ma swe własne oblicze i trzeba je pokazać Polsce. Więc pieśni górnicze — zebrał ich dość dużo prof. K. Guzikowski z Dąbrowy — wiec inscenizacja legend górniczych — choćby tych, które zebrał p. Kantor-Mirski w „Szkicach monograficznych Zagłębia

Dąbrowskiego“. Nie brak nam też pomyslowych inscenizatorów, doświadczeń dyr. Golaszewskiego i p. H. Czerbowi z Czeladzi. Nie można też pominać dorobku kulturalnego świetlic sejmikowych. Znajdzie się może oryginalne słuchowisko górnicze lub wogóle robotnicze — bowiem istnienie podstudja w Sosnowcu zachęci do twórczego wysiłku literatów zagłębiowskich. Mamy kilka dobrych chórów pod kierownictwem zdolnych dyrygentów. Jeden z tych chórów wystąpi już w środę. Co do programu tego występu mamy zastrzeżenia — czy konieczna jest ta „Melpomena“ i oklepane „Sztafary na Kremlu“ — ale to sprawa mniejszej wagi.

Jeśli chodzi o regionalizm zagłębiowski, to nie jest z nim tak beznadziejnie: w Siemoni np. dochowały się do dziś dnia prastare obrzędy i pieśni weselne; są one zebrane i opracowane pod względem muzycznym. W zeszłym roku wystawili to „Wesele siemonskie“ uczniowie i uczennice seminarjów nauczycielskich w Sosnowcu i wypadło bardzo ładnie. Można spróbować.

Sprawa tych 10-minutowych audycyj jest więcej skomplikowana, niżby się to na pierwszy rzut oka wydawało. Nie jesteśmy na tyle naiwni, żebyśmy nie wiedzieli, o co tu chodzi. Podstudja powstało z inicjatywy i kosztów sfer przemysłowych Zagłębia, to też interesy tej grupy będą w tych audycjach przeprowadzane i bronione. Czy-

by od tych panów można oczekiwać choć odrobiny bezinteresowności: za czy, gdyby dopuścić do mikrofonu innych ludzi i inne tematy, można by z tych odczytów zrobić rzecz interesującą i ciekawą. Zagłębie ma przecież swoją historję bardzo starą (Będzin, Czeladź) i bardzo nową (rok 1863 w Zagłębiu, okres ruchów niepodległościowych w latach 1905 — 1906) ma niezmiernie ciekawe zagadnienia społeczne i socjologiczne. Trzeba przecież Polsce powiedzieć, że Zagłębie to nie tylko izba przemysłowo-handlowa, ale i bieda, szczyt, nie tylko sprawy konwencji węglowej, ale i „jadą wozy z węglem“ do Czechowicy i dalej, a na nich umęczeni bezsennością górnicy — jadący w noc deszczową i ponurą, w zawieruchę śnieżną lub mróz siarczysty. Zagłębie — to nie tylko muzyka w „Klubie towarzyskim“ — ale i dzieci, mdlejące z głodu w Klimontowie na lekcjach w szkole. To jest właśnie ten regionalizm zagłębiowski...

Dobrze jest, że red. Cwierk zdaje sobie sprawę z trudności zadania, jakie wziął na siebie. Wszelkie symplifikacje zagadnienia i prymitywizm byłby szkodliwe. Należałoby może zwołać od czasu do czasu jakąś konferencję programową z udziałem ludzi kompetentnych. Zawsze to lepiej, jeśli nad trudną sprawą radzi więcej ludzi, którym poziom kulturalny Zagłębia leży na sercu.

Józef Lassota.

Ciekawy proces o spadek
zapowiada się w Czeladzi

Do magistratu czeladzkiego zgłosił się bezrobotny mieszkaniec Czeladzi, L. Haczekiewicz, właściciel drewnianego domku i prosił o wydanie mu świadczenia ubóstwa na prowadzenie procesu spadkowego.

Hałaczekiewicz początkowo żądał w negatywnie. Petent jednak nie zrażając się niczem, niebawem wykazał, że sprawa ta dotyczy również zarządu miejskiego. Mianowicie przedłożył on notarialny odpis testamentu sporządzonego w 1923 r. przez Juliana Szkoła. Byłomska 56, w którym wyszczególniony jest podział, pozosta-

jącej po nim jednopiętrowej kamienicy.

Testator między innymi zapisał na budowę szkoły do dyspozycji magistratu 20 część domu, to jest milion marek i drugi milion na wykończenie wici kościelnych.

Pieniądze na powyższe cele miała wypłacić w ciągu roku po śmierci J. Szkoła, jego żona. Do tego czasu sprawa ta nie została uregulowana, wobec czego jeden ze spadkobierców, Hałaczekiewicz wystąpił na drogę sądową.

Przypadkowo powiadomiony o spadku magistrat dołączył się na równie do tej sprawy.

WYCIECZKA

Była piękna, sierpniowa niedziela. Pan Szapsel Kinemacher waleśał się po okolicach Niwki, ale z braku towarzysza był w dość smętnym nastroju.

Znużonym krokiem dowlókił się wreszcie do Przemyszy i siadł na piasku, patrząc przed siebie melancholijnym wzrokiem.

Naraz znajomy głos wyrwał go z żadu my:

— Panie Szapsel!

Pan Szapsel odwrócił się i ujrzał opodal Leizera Jakobfelda w kostjumie kapielowym.

— Co pan siedzisz taki smutny? — dziwił się pan Jakobfeld. — Na pogrzeb pan Jeseś, czy na majówkę? Chodź ze pan tu do mnie bliżej. Już ja pana rozwele!

Przedewszystkiem rozbieraj się pan trochę. Co się pan tak ubrałeś? Czy nie czujesz pan ten upał? Szkoda, że pan jeszcze futro nie włożył.

Zjedz no pan tego ogórka, ta pana orzeźwi. A teraz, kiedy już go pan zjadł, to zrób pan trochę gimnastyki i hop! w wodę się wykąpać!

Pan Szapsel posłusznie wypełniał wszystkie rozkazy doświadzonego wycieczkowieca. Rozebrał się, zjadł ogórek wykąpał „hop!a“ do wody, lękawszy przytem ze strachu parę porządnych haustów

Widocznie jednak „bursztynow“ fale Przemyszy nie żyją w zgodzie z surowym ogórkiem, gdyż pan Szapsel po wyjściu z

wody stwierdził, że w brzuchu jego dzieją się jakieś niebywale awantury.

— Panie Jakobfeld, niedobrze. Ja po prostu nie mam bramy

Pan Jakobfeld uśmiechnął się pobłażliwie.

— Akuratnie bramy to tutaj niema. Ale idź pan sobie do tamte krzaczki, to będzie tak samo dobrze, jak w bramie!

Nie wiedział jednak pan Jakobfeld, że owe krzaczki to były poprostu pokrzywy. I dopiero gdy powietrze przeszły preraźliwy wrzask pana Szapsela, zrozumiał pan Jakobfeld, o co chodzi i dał czem prędzej drapak.

W pół roku później mściwy pan Szapsel pobił spotkanego na ulicy Jakobfelda i stanął zato przed sądem.

Pan sędzia rozpatrywał okoliczności sprawy i rzekł:

— No cóż? Posiedzi sobie pan 3 dni w areszcie.

Ale pan Szapsel potrząsnął smętnie głową.

— Trzy dni to może być, atoli o siedzenie to możesz pan sędzia zapomnieć.

No bo jak ja będę siedział z powodu mnie jeszcze parzy od tamte pokrzywy?

SKŁADAJCIE OFIARY NA NACZELNY KOMITET UCZCZENIA PAMIĘCI MARSZAŁKA JÓZEFA PIŁSUDSKIEGO

UROCZYSTOŚĆ O. M. P. W BĘDZINIE.

Od roku 1933 przy oddziale organizacji młodzieży pracującej w Będzinie powstałych zostało do życia 7 ognisk z tym 5 w Będzinie, tj. na Ksawerze, Koszelewie, Warpiu, Małobądzu i Gzichowie oraz dwa pozostałe w Czeladzi i Bobrownikach.

Ogniska te grupują w sobie około 359 kandydatów systematycznie szkolenych pod przewodnictwem specjalnych instruktorów, posiadających wykształcenie w zakresie wymaganych prac ujętych programem nauczania O. M. P.

Zarząd oddziału, przeprowadzając kontrolę prac w poszczególnych ogniskach stwierdził konieczność ujawnienia rezultatów tych prac i w tym celu przeprowadził w ciągu grudnia r. ub. w poszczególnych ogniskach egzaminy w zakresie I-go stopnia wykształcenia organizacyjnego. — Stwierdzono przytem dodatnie rezultaty i chęć do dalszej pracy, w ramach których kontynuowane jest wykształcenie.

W dalszym etapie, po przeprowadzeniu egzaminów, zarząd oddziału, kierując się odpowiednimi instrukcjami, urządza w niedzielę dnia 19 bm. o godz. 14-ej w salach gimnazjum im. Kopernika w Będzinie uroczystość przyrzeczenia i nadania godności O. M. P.-ka tym, którzy wykazali dodatnie wyniki prac przed komisją egzaminacyjną.

Uroczystość ta z uwagi na swój charakter będzie pierwszą tego rodzaju na terenie Zagłębia Dąbrowskiego.

Na program uroczystości złożą się: referat okolicznościowy, przyrzeczenie, przemówienia oraz popisy ognisk i wieczornica taneczna.

Choinka harcerska w Strzemieszyczach. Staraniem drużyn harcerskich 17-ej żeńskiej i 7-ej męskiej w Strzemieszyczach została urządzona w szkole powszechnej nr. 1 tradycyjna choinka harcerska, która zaszczytliwi swą obecnością członkowie K. P. H., z prezesem ks. prałatem M. Rogólskim na czele, opiekunowie drużyn: p. kier. W. Kolasiuska, ks. St. Nejman i p. Chojnacki, przedstawiciele miejscowych drużyn i licznie zebrani rodzice harcerzy.

Powitalne przemówienie wygłosił p. H. Czerniakówna, poczem okolicznościowe przemówienie wygłosił ks. prałat M. Rogólski.

Następnie po ceremonii lapania się o płatkami odebrał od harcerzy przyrzeczenie zastępca pułkowego B. Kopiciora.

W drugiej części uroczystości odbyła się ciekawa popisy harcerzy i harcerzy na zakończenie kolacja i tańce.

Z Zawiercia

JUBILEUSZ FIRMY ERNEST ERBE W ZAWIERCIU.

W dniu tym firma ofiarowała 5000 zł. na dożywianie biednych dzieci

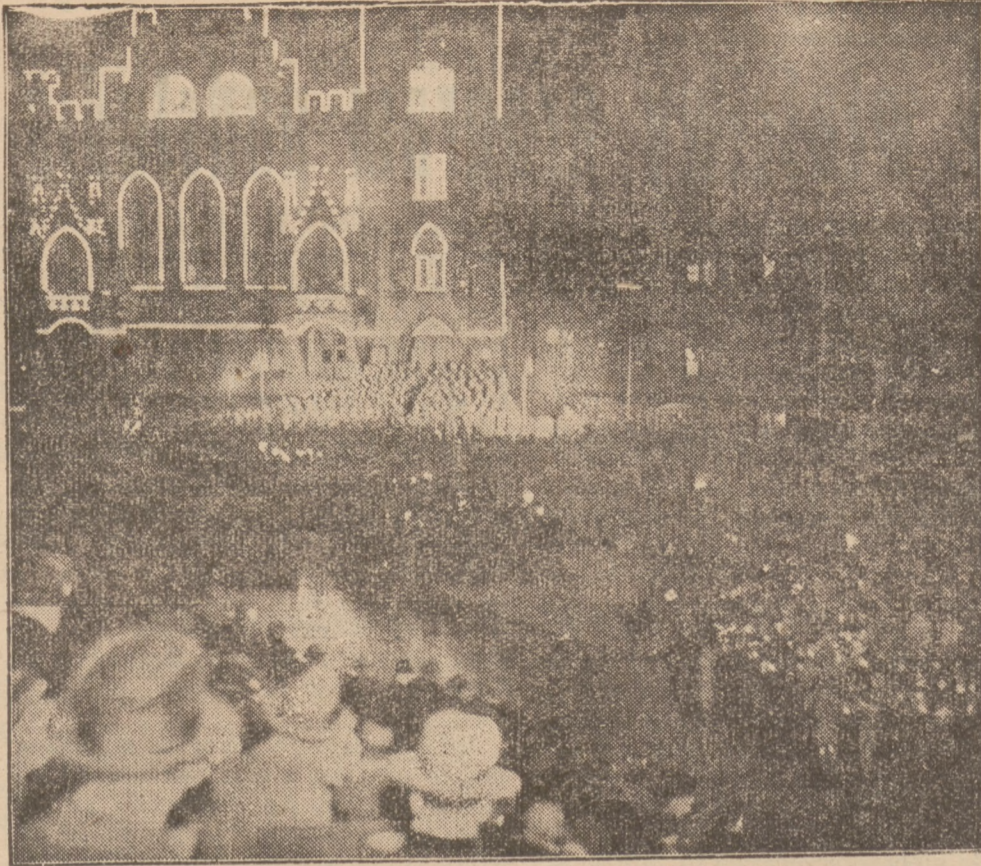
Założona w roku 1886 fabryka łączników i wyrobów kuto - lanych „Ernest Erbe” w Zawierciu obchodziła w dniu wczorajszym jubileusz 50-lecia swego istnienia. Z racji tej o godzinie 10 rano wszyscy pracownicy tej firmy na czele z właścicielem fabryki p. Aleksandrem Erbem oraz jego rodziną wzięli udział w uroczystym nabożeństwie, odprawionem w miejscowym kościele parafjalnym przez księdza prałata Fr. Zientarę, który po nabożeństwie wygłosił okolicznościowe kazanie.

W nabożeństwie poza pracownikami firmy wzięli również udział przedstawiciele władz państwowych ze starostą Zagórskim na czele, samorządowych z prezydentem J. Szczerbą, przemysłu miejscowego i okolicznego z prezesem izby przemysłowo - handlowej dyr. Z. Sowińskim oraz przedstawiciele wszystkich warstw społeczeństwa.

Po nabożeństwie pracownicy wrócili do fabryki, gdzie właścicielowi fabryki p. Aleksandrowi Erbem składali życzenia, wręczając mu z tej okazji pamiątkowy album oraz piękny model metalowy maszyny farnierskiej, wykonany własnoręcznie przez rzemieślników tej firmy. Poza tym życzenia p. Erbem oraz jego małżonce złożyły dzieci z ośrodka opiekuńczo - wychowawczego, utrzymywanego wyłącznie kosztem firmy E. Erbe oraz jej pracowników, a którego opiekunem jest dyr. Aleksander Erbe oraz jego małżonka p. Wanda Erbe. Po przyjęciu życzeń p. A. Erbe nagroził 10 pracowników firmy srebrnymi zegarkami za 25-letnią wytrwałą pracę zawodową.

Następnie w dniu wczorajszym na grobie założyciela fabryki sp. Ernesta Erbe, którego zwłoki spoczywają na cmentarzu we Wrocławiu, złożony został od pracowników firmy piękny wieniec laurowy z szarfami o barwach narodowych. W ciągu swego 50-letniego istnienia fabryka ta przechodziła różne koleje losu, nie oszczędził ją również, szalejący od paru lat kryzys gospodarczy. Jednakże ostatnio dzięki nadzwyczajnym wysiłkom obecnego właściciela firmy p. Aleksandra Erbe, znanego na tutejszym terenie działacza społecznego, placówka ta oraz cała jej produkcja postawiona została na wysokim poziomie. Obecnie fabryka ta zatrudnia około 300 robotników.

Wyroby tej firmy zdobyły cały szereg rynków zagranicznych, a uznaniu jej tam wyrobów świadczy to, że w ostatnich cz-

W pierwszą rocznicę przyłączenia Saary do Niemiec (13 bm.) odbyły się wielkie uroczystości. Na zdjęciu fragment uroczystości w Saarbrücken.

Jad żmij jako środek przeciw chorobie raka

Rok ubiegły minął w medycynie pod znakiem poszukiwań środka, któryby dawał możliwość radykalnego lecze-

sach na różnych wystawach zagranicznych firma E. Erbe otrzymała szereg wysokich odznaczeń. Na rynku polskim firma ta jest placówką o znanej i wyrobionej marce.

Na podkreślenie zasługuje fakt, że w dniu jubileuszu zamiast przyjęcia dla wszystkich swych pracowników p. Aleksander Erbe złożył 5000 zł. na dożywianie dzieci rodziców bezrobotnych m. Zawiercia oraz zł. 1000 na miejscowy kościół parafjalny. Szlachetny ten czyn właściciela fabryki zasługuje ze wszech miar na publiczne podziękowanie i uznanie.

Do tych wszystkich, którzy w dniu jubileuszu składają firmie Ernest Erbe życzenia dalszego pomyślnego rozwoju doliczyć się również i redakcja naszego pisma. Jak dotychczas nie wynaleziono żadnego sposobu, któryby zupełnie likwidował tę straszną, gnębiącą

ludzkość chorobę.

Pierwsze miejsce jednak wśród coraz bardziej naprzód posuwających się zdobyczy medycznych zajmuje rad i interwencja chirurgiczna. Poza tym lekarze czynili szereg doświadczeń w celu wynalezienia jakiegoś środka, któryby dawał możliwość złagodzenia okrutnych cierpień ludzi chorych na raka, kiedy są już w tem stadium że choroba jest nieuleczalna.

Dotychczas dla złagodzenia bólów stosowano zastrzyki morfinowe, obecnie jednak wśród szeregu nowych środków znieczulających przedewszystkiem pod uwagę brany jest nowy środek znieczulający w tym wypadku, mianowicie wyciąg z jadu żmij i węzłów, który zastrzyknięty łagodzi cierpienia ostatniej fazy choroby raka.

Czy jesteś członkiem L. O. P. P.?

— Dziękuję.
Robotnik odszedł, Soliveau wędrował dalej.
Niezdługo przybył przed wielką bramą budowli, po nad którą na mościejnej tablicy wyryte było nazwisko: **PAWEŁ HARMANT**

a poniżej:
Warsztaty budowy maszyn.
Do czarta! — mruknął Soliveau — ten dom przedstawia się okazale! Zobaczmy wewnątrz.
Skierował się ku drzwiom bocznym, noszącym napis: „Wejście”.
Zadzwoił tam.
Drzwi się otworzyły i jak w pałacu przy ulicy Murillo wyszedł odźwierny ku przybyłemu.

— Co pan żąda? — zapytał.
— Chcę widzieć się z panem Harmantem.
— W celu otrzymania roboty?
— Nie, w interesie.
— Handlowym?
— Osobistym.
— Zatem życzy pan sobie mówić z samym panem Harmantem.
— Tak.
— Udaj się pan więc do biura, tam w głębi... po lewej.

Soliveau poszedł w stronę wskazaną. Zdala, po nad różnymi częściami budynku, mającym do stu metrów długości, widniały napisy:
Warsztaty rysunkowe. Kasa. Biuro dyrektora robot. Gabinet dyrektora.
— Tu powinienem go znaleźć — mówił, czytając napisy. Idźmy więc śmiało. Zdaje mi się, iż nawet spostrze-

Z Olkusza

(o) Filmy rolnicze. Staraniem inspektora wojewódzkiego w Kielcach będą wyświetlane specjalne filmy propagandowe i ogrodnicze na terenie powiatu olkuskiego, mianowicie w Pilicy, Żarnowcu, Bobzowie, Skale, Suloszowej i Bolesławiu. — Wstęp bezpłatny.

(o) Wielki bal policyjny. Dorocznym wyciecznym stowarzyszeniem „Sodzina policyjna” pow. olkuskiego urządza w dniu 1 lutego br. wielki bal w sali p. Bobzeckiego w Olkuszu.

(o) W sprawie utworzenia hurtowni. Stowarzyszenie kupców polskich realizuje swój projekt utworzenia hurtowni w Olkuszu dla uniezależnienia się od pośredników. Powołany do życia specjalny komitet przyjmuje deklaracje członków.

W najbliższą niedzielę urządzona została konferencja w tej sprawie wśród kupców polskich w Jerzmanowicach i Suloszowej.

(o) Kradzież biżuterji. Do mieszkania piekarza Chaima Millera w Sławkowie do stali się onegdaj nieujęci sprawcy przy pomocy otwarcia drzwi wytrychem i skradli: 4 pierścionki złote, 2 łańcuszki złote, zegarek srebrny, 11 szt. rubli srebrnych rosyjskich i puszkę blaszaną z zawartością 20 zł. pochodzących z ofiar.

Złodzieje zostali sploszeni i nie wiedząc nie zdążyli ukraść.

PRZYCHODNIA LECZNICZA

chor. wenerycznych i skór. „Pomoc”

Sosnowiec, Sienkiewicza 17 a

Czynna: 10 - 1 i 4 - 7 pp., w święta: 11 - 1
Wizyta 5 złotych.

— Środek przeciwko katarowi. Należy wziąć w łyżeczkę od herbaty kamforę, wlewając ją do szerokiego naczynia.

Następnie należy naczynie to do połowy napełnić gorącą wodą. Na naczyniu należy rozprzestrzenie strzechowato papier, którego wierzch należy tak zedrzeć, aby w otwór było można nos wsadzić. Następnie wciągnąć nosem mieszącą się parę przez 10 — 15 minut. Po 3 — 5 godzinach należy powtórzyć ten zabieg, a gdyby katar nie ustąpił, należy w takim samym odstępie czasu powtórzyć. Najostrożniejszy katar nie wytrzyma ataku pary z kamfory i musi ustąpić, tak, że nie należy lekceważyć tej porady. Szczególnie obecny okres — bardzo łatwy powodujący zaziębienie, wymaga w razie kataru natychmiastowego zastosowania tego zabiegu.

SPRAWIEDLIWOŚĆ ZWYCIĘŻA!

142.

POWIEŚĆ.

— Mimo to wszystko, pan z nim się tu nie zobaczysz dziś rano.

— Dlaczego?
— Ponieważ wyjechał.
— Jakto... tak wcześnie?
— Wyjechał o szóstej godzinie.
— Lecz wróci?
— Bezwątpienia.
— A kiedy?

— Nie nie wiem. Być może w południe, a może wieczorem. Jeżeli pan masz interes dotyczący mechaniki, lub przychodzisz w celu otrzymania pracy, zgłoś się do fabryki?

— Gdzie jest ta fabryka?
— W Courbevoie, w pobliżu Neuilly, kursują tam tramwaje, możesz pan jechać.

— Dziękuję za objaśnienia. Lecz czy tam znajdę pana Harmant?

— Zastaniesz go pan niewątpliwie. To mówiąc odźwierny wyprowadził go za bramę przybyłego, zamknawszy za nim takową.

— Prostack... gbur! — mruknął Soliveau, znalazłszy się na ulicy. Po wierzchołku moją nieufność w nim wzbudzić musiała, rzecz pewna iż nie

wyglądam na milionera. Pomimo wszystkiego, muszę się widzieć z Jakóbem Garaud. Mógłbym być kazać się zaprowadzić do mojej kuzynki Marji, lecz nie na wiele toby się przydało. W New Jorku, niezbyt była dla mnie łaskawą, nieobecność moja nie powiększyła zapewne jej dla mnie sympatji. Lepiej udać się do fabryki w Courbevoie. Mam jeszcze tyle, iż mi wystarczy na tramwaj... dalej więc w drogę!

Wsiadłszy w godzinę później szedł ponad brzegiem Sekwany, rozglądając się po nader ożywionej w tym punkcie okolicy.

Wielkie fabryki ciągnące się długim szeregiem, wznosiły ku niebu wysokie ceglane kominy, rozsypujące z nich kłęby dymu. Spostrzegłszy przechodzącego robotnika, zwrócił się Owidjusz ku niemu.

— Proszę... objaśnij mi pan — zapytał — gdzie leży fabryka pana Harmant?

Robotnik podniósł rękę w górę, wskazując:

— Tam dalej... — rzekł — ot! widzisz pan te nowe budynki.

Komorne za większe mieszkania wylęte spod ochrony lokatorów

Nowa ustawa o ochronie lokatorów, wyjmująca spod ochrony 6-pokojowe i większe mieszkania, zniósła tem samem przymusowo określoną wysokość komornego.

Zrodziło się zatem bardzo poważne zagadnienie, czy cena najmu za tego rodzaju lokale pozostanie niezmienną.

Aktualną tę kwestję wyjaśni specjalne rozporządzenie wykonawcze do nowej ustawy, które zapewne niedopuszczy również do uprawiania spekulacji większymi lokalami.

Wymawianie umowy o pracę w czasie ćwiczeń wojskowych

Sąd najwyższy orzekł, że zakaz wypowiedzenia umowy o pracę przez pracodawcę podczas odbywania przez pracownika ćwiczeń wojskowych odnosi się już od chwili, gdy pracownik otrzymał powołania na ćwiczenia, o ile zawiadomił o tem niezwłocznie pracodawcę. W myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o umowie o pracę pracowników umysłowych pracownik obowiązany jest zawiadomić pracodawcę o otrzymaniu powołania na ćwiczenia wojskowe.

Rosja sowiecka odzwyczaja się od wódki

Konsumcja wódki w ZSRR zmniejszyła się, jak twierdzi komisariat do spraw żywnościowych, w roku 1936 o 13 pr. w porównaniu z konsumcją w roku 1931 wódek ma ona wynosić tylko 56 pr. tego, co konsumowano za czasów panowania carów. Należy jednak uwzględnić szczegół dość ważny, a mianowicie to, że ludność Rosji ze 138 milionów r. 1913 podskoczyła do cyfry 175 milionów w roku 1935. W opytymistycznym sprawozdaniu rocznym twierdzi komisarz ludowy do spraw żywienia ludności, Mikołaj, iż produkcja alkoholu jest ta jedyną gałęzią przemysłu w Rosji sowieckiej, w której nie widać się postępów, ale cofanie się wstecz.

BĘDZIE MOŻNA JUŻ BEZPIECZNIE DEMONSTROWAĆ.

Ostatnio, tak w Europie jak i w Ameryce, dochodzi do częstych zaburzeń, demonstracji. Amerykanie, jak zwykle bardzo praktyczni i przedsiębiorczy, z miejsca postanowili wyzyskać tę sytuację. Jeden z fabrykantów wpadł na pomysł produkcji specjalnych kasków gumowych, ochraniających głowę od uderzeń. Lecz, aby całkowicie już odpowiedzieć gustom amerykańskim, wyrabiane są kaski o wykładzie naturalnej fryzury. Amerykanie mogą obecnie już spokojnie urządzić awantury. Głowa jest chroniona.

NAJWIĘKSZA LOKOMOTYWA NA ŚWIECIE.

Znane amerykańskie zakłady przemysłowe „Elektro Motyve Co” na zamówienie transkontynentalnej linii kolejowej Chicago—Los Angeles, wykonały największą lokomotywę, poruszaną dwoma silnikami Diesla — Winton 12-cylindrowo mi o łącznej mocy 1800 KM. Silniki te na pędzą motory elektryczne, które służą do napędu wozu, poruszają sprężarki powietrzne oraz oświetlają i ogrzewają pojeźdźcę. Cena tego olbrzymia wynosi 360.000 dolarów. Maksymalna szybkość, jaką może rozwiać lokomotywa przy obciążeniu 820 tonn, wynosi 157 km. godz.

PANIE Z WASAMI.

Usunięcie owłosienia powyżej ust o kobiet należy do bardzo przykrych i ciężkich zabiegów kosmetycznych. Lekarz duński Lomholt, w jednym z pism fachowych udawał, że owłosienie to zniknęło u kobiet ciężarnych. W kilku wypadkach stwierdził całkowitą prawdziwość tego twierdzenia.

NAJMNIĘSZY CZŁOWIEK NA ŚWIECIE.

Najmniejszy człowiek na świecie żyje w Paryżu. Jest nim Lilliput, narodowości amerykańskiej, Werner Ritter. Ma 21 lat, jest 55 cm. wysoki i waży 8 kg. Czyta i pisze, lecz czytać umie lepiej jak pisać. Jest namiętnym zbieraczem znaczków pocztowych, których posiada dość bogaty zbiór.

Żony najbardziej samotnych ludzi na świecie

Jeden z latarników na południowo-australskim wybrzeżu poszukuje za pośrednictwem ogłoszenia w dziennikach żony, przyczem dodaje, że musi to być kobieta, która się zgodzi podzielić z nim życie samotne i zgóry musi być przygotowana na to, że latami poza nim nie ujrzy innego człowieka.

Ilekoć otworzy się na świecie posiadca dla człowieka, który ma pędzić życie samotne gdzieś w głębi dżungli, czy na stacji obserwacyjnej, czy na szczycie gór, albo na latarni morskiej, stojącej zdala od brzegów, wtedy zgłaszają się setki amatorów, którym się zdaje, że świat stracił już dla nich powab.

Rzeczywiście wielu ludzi na takich posterunkach znalazło swe szczęście. Większość jednak z nich po latach ogarnia tęsknota za drugim człowiekiem, któryby dzielił ich samotność. Tęsknią za żonami, któreby były towarzyszkami ich smutnych dni.

Choć takich kobiet, które zdecydowałyby się na spędzenie życia zdaleka od świata, jest nie mniejsza, aniżeli ilość mężczyzn.

KTO ZAJMIE POSTERUNEK NA STACJI 17?

Latarnie morskie dokoła wybrzeży australijskich posiadają swoje numery. Latarnik, który obecnie droga

ogłoszenia szuka małżonki, objął niedawno posterunek 17. Dzień po dniu noc po nocy, miesiąc za miesiącem, lata całe nie słyszy innego głosu jak szum wieziony, dzikiej pieśni morza.

W pięć dni po ukazaniu się ogłoszenia w dziennikach zgłosiło się 24 kobiet, które nie boją się samotności i są gotowe do udania się na stację 17-tą, ażeby tam stać się towarzyszką samotnika. Każda z tych kobiet chce wraz z przyszłym mężem czuwać dzień i noc na samotnej skale i nadzuchiwać przy aparacie radiowym, czy nie nadpływa zdala tragiczne wianie „S. O. S.”

JESTEŚMY SZCZĘŚLIWI

Na Aleutach, w północnej części Oceanu Spokojnego, znajduje się latarnia morska, na której pełni służbę od lat 20 b. oficer austriacki, Jan Horwath. Z początkiem wojny światowej dostał się do niewoli, uciekł jednak z Syberji na Kamczatkę, gdzie zetknął się z amerykańskimi, szukającymi złota i ropy. Wraz z nimi wyjechał do Ameryki, gdzie zdołał uzyskać posadę latarnika właśnie na Aleutach.

Przez 15 lat żył na latarni zupełnie sam, odcięty od świata. Wreszcie zaczął szukać małżonki. Znalazł ją.

Od kilku lat żyje wraz z małżonką na samotnej wyspie, do której raz

na cztery miesiące przybija mały statek z żywnością.

Oboje twierdzą, że są bardzo szczęśliwi.

TRAGEDJA ŻONY SAMOTNIKA

Przez 11 lat żyła Donatiska Kodie ta wraz ze swym mężem na latarni morskiej w Zatoce Biskajskiej, aż wreszcie przyszyła tragiczną noc, która nie tak często powtarza się w życiu kobiet.

Mąż umarł rażony apopleksją. Śmierć zaskoczyła go wieczorem.

Kobieta nie mogła się zastanawiać nad straszliwym ciosem, jaki ją spotkał i musiała najpierw zapalić światło na latarni.

Przez całą noc pozostała cicha, samotna i niema na swym posterunku, obajac o światło dla przejeżdżających statków. Dopiero o świcie nadała sygnały alarmowe na wybrzeże.

STRACONE POSTERUNKI

Ale nie tylko na wyspach i latarniach morskich żyją żony samotnych mężczyzn. Angielka, Helena Wilhamson, która wraz ze swym małżonkiem pracując w służbie wywiadu angielskiego, przebywała przez wiele lat na niebezpiecznym posterunku w Lassa, była niemniej dzielną i samotną od innych kobiet.

Jak donosi angielska prasa przed kilku tygodniami pani Williamson opuściła Tybet, gdzie jej mąż, pozbawiony lekarskiej pomocy, zmarł. Czekała na przyście tej pomocy do ostatniej chwili. Mąż zmarł na jej rękach. Pochowawszy drogie zwłoki, wyruszyła w samotną wędrówkę poprzez śnieżne przełęcze Himalajów do Indji.

BOHATERKI OFIARNOŚCI

Są inne samotnice i bohaterki szarego dnia. Żony lekarzy, urzędników nie odpowiedzialnych posterunkach w dalekich kolonjach żyją zdaleka od wszelkiej kultury na pustkowiach, w dżunglach, na pustkowiach.

Znoszą one nie mniejsze trudy, aniżeli towarzysze ich życia. Trzeczają się one o tych pionierów kultury, o których może kiedyś pisać będzie historia. O tych cichych samotnicach, o bohaterkach, pełnych poświęceń, które żyją przy boku swych mężów w Afryce, Azji, Ameryce czy Australji, wie się tak bardzo mało.

CHORAGIEW Z WŁOSÓW DZIEWCZY- CYCH.

Jak donoszą z Japonji, w Tokio 800 młodych dziewcząt ofiarowało swoje włosy celem utkania z nich chorągwi wojennej. Włosy przebarwiano na biały i czerwony kolor, sztandar bowiem przedstawia wschodzące czerwone słońce na białym tle. Chorągiew ta jest wystawiona obecnie w Tokio i budzi duże zainteresowanie.

Numer akt: Km. 344/35.

Obwieszczenie

O LICYTACJI RUCHOMOŚCI

Komornik Sądu Grodzkiego w Olskuszu mający kancelarię w Olskuszu ul. 8-go maja Nr. 61 na podstawie art. 602 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 21 stycznia 1936 r. o godz. 11 w Sławkowie, w cegielni Garmulowicza odbędzie się 1-sza licytacja ruchomości, należących do Juliana i Florentyny małż. Garmulowicz, składających się z 1500 sztuk cegły palonej i 80000 sztuk cegły niepalonej (surowej) oszacowanych na łączną sumę zł. 1470.—

Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miesiecu i czasie wyżej oznaczonym.

Dnia 10 stycznia 1936 r.

KOMORNIK (podpis nieczytelny).

OBWIESZCZENIE

Syndyk tymczasowy Masy Upadłości Spółdzielczego Banku Zagłębia z ograniczoną odpowiedzialnością w Sosnowcu, adwokat Dr. Juliusz Braun zawiadamia, iż w dniu 25 stycznia 1936 r. o godz. 9-iej w Sali Sądu Okręgowego w Sosnowcu przy ul. 1 Maja 19,

odbedzie się zebranie wierzycieli

z następującym porządkiem dziennym:

1. Wysłuchanie sprawozdania syndyka tymczasowego i zatwierdzenie rachunku jego wydatków,
2. zawarcie układu z upadłą spółdzielnią, ewentualnie utworzenie związku wierzycieli i wybór syndyka ostatecznego.

Syndyk tymczasowy
Adwokat Dr. JULIUSZ BRAUN

Katastrofa kolejowa pod Wilnem była dziełem zbrodniczego zamachu

Jak się dowiadujemy, w związku z wątpliwościami, jaki charakter miała katastrofa kolejowa pod Wilnem, prezes wileńskiej dyrekcji kolei inż. Falkowski po powrocie z Warszawy zbadł stan toru, na którym wydarzyła się katastrofa.

Próba jazdy, dokonana w ciężkim parowozie od stacji Kiema do No-

wej Wilejki z szybkością 90 km. na godzinę wypadła zadowalająco. Pokłady na odcinku na którym wydarzyła się katastrofa pochodzą z r. 1927 i posiadają odpowiednie legitymacje i ułożone są bez zarzutu. Wobec tego nie ulega wątpliwości, że katastrofa pod Wilnem była dziełem zbrodniczego zamachu.

Kto najlepiej zarabia?

Zebracy najlepszymi płatnikami

Zagadnienie walki z zebractwem jest jednym z największych kłopotów stolicy Węgier — Budapesztu. Nieustające starania władz miejskich i dobroczynnych komitetów opieki społecznej nie znalazły jednak dotąd sposobu, by Budapeszt uwolnić od tej plagi, trapiącej mieszkańców od rana do nocy.

Ostatnio jak donosi prasa węgierska pewien urzędnik stołecznej policji miejskiej, dr. Zoltan Bolsel Buday, postanowił zbadać zbliska na własną rękę bolączkę miasta i, przebrawszy się za żebraka, przeżył 6 tygodni wśród mieszkańców melin i zaułków Budapesztu, dzieląc z nimi posiłki, nędzne przysłówki i nawet zarczki. Za mierza on obecnie ogłosić w jednym z najpoczytniejszych organów prasy szereg artykułów i zdjęć fotograficznych, zawierających spostrzeżenia jego, zdobyte w czasie 6-tygodniowego śledztwa.

Zarobki żebraków w Budapeszcie muszą być wcale pokaźne, jeśli wierzyć „Uj Magysar”, który na swych lamach twierdzi, że najbardziej punktualnymi lokatorami w placencie czynszu są mieszkańcy pewnej kamienicy na Vacri Ut, zamieszkałej wyłącznie przez żebraków.

Dozorca kamienicy oświadczył pra-

wie, że każdego pierwszego dnia w miesiącu przynosi właścicielowi kamienicy olbrzymi koszt drobnych pieniędzy, gdyż wszyscy lokatorzy płacą 2 i 5 groszowymi monetami, żaden z nich jednak nie zalega nigdy z czynszem: 1 sierpnia roku bieżącego jeden z lokatorów z „kamienicy żebraków” inwalida wojenny Maray, zajmujący jedyne mieszkanie dwuizbowe znalazł się w przykrem położeniu i nie mógł uiścić komornego. Brakło mu 10 pengó. Wszyscy inni lokatorzy złożyli się i przyszli koledze po fachu z pomocą.

Wypadek jaki się wydarzył inwalidzie wojennemu Maray był jednak wyjątkowy, gdyż jest on jednym z najlepiej zarabiających żebraków Budapesztu. Zbiera przeciętnie miesięcznie 120 pengó, czyli ok. 150 zł. i to w sposób niezwykle oryginalny. Przy pomocy przyjaciela poety skomponował on rodzaj krótkiej epepeji z przyżyc na froncie i bitwy, w której stracił ramię i nogę. Odwiedza wszystkie podwórza stolicy i wtórując sobie na gitarze, śpiewa — na sposób średnio-wiecznych trubadurów, koleje swych przeżyć wojennych. Pomysł widocznie cieszy się powodzeniem, gdyż obecnie Maray uchodzi za jednego z najbogatszych żebraków Budapesztu.

ZE SPORTU

Kto zostanie mistrzem Zagłębia w boksie? Weryfikacja spotkań przez wydział sportowy

Wydział sportowy podokręgu bokser-
skiego Zagłębia Dąbrowskiego przeprowa-
dził weryfikację odbytych zawodów, a mia-
nowicie: 22.12: Nordja Makabi — 2:0 w. o.
16:0 dla Nordji. 29.12 — Polcyjny — C.K.S.
— 2:0 pkt., 10:6 dla Polcyjnego 29.12.
BKS. — Nordja — 2:0 w. o. 16:0 dla Nord-
ji; 5 bm. Unja — Makabi — 2:0 w. o.
16:0 dla Unji.

W wyniku przeprowadzonej weryfika-
cji z uwzględnieniem ostatnich dwóch
spotkań niedzielnych tabela mistrzostw
przedstawia się następująco:

Nazwa klubu	gier	pkt.	st. zwyc.
Unja	4	6:2	51:13
C. K. S.	4	6:2	44:20
Polcyjny	4	6:2	37:27
B. K. S.	3	2:4	21:27
Nordja	5	4:6	39:41
Makabi	4	0:8	0:64

INDYWIDUALNE MISTRZOSTWA BOKSERSKIE ZAGŁĘBIA

Mistrzostwa indywidualne Zagłębia w
boksie rozpoczną się w dniu 2 lutego t.r.
Termin zgłaszania zawodników przez klu-
by upływa z dniem 26 bm. Przedboje roz-
poczną się w Sosnowcu. Mistrzostwa in-
dywidualne przeprowadza podokręg we
własnym zakresie.

TERMINARZ SPOTKAŃ LEKKOATLE- TÓW STRZELECKIEGO KS. W SO- SNOWCU.

Kierownictwo sekcji lekkoatletycznej
Strzeleckiego KS. opracowało termin za-
wodów lekkoatletycznych na rok 1936
który przedstawia się następująco:

22 -- Udział w zimowych mistrzostwach Śląska panów na hali w Katowicach.

9.2 — Udział w zimowych mistrzostwach Śląska panów na hali w Katowicach.

22 i 23.2 — Udział w zimowych mistrzostwach Polski panów na hali w Katowicach.

22.3. — Udział w biegu naprzelaj o mistrzostwo Śląska panów w Czeladzi.

22.3. — Udział w biegu naprzelaj o mistrzostwo Śląska panów w Bielska.

29.3 — Udział w biegu naprzelaj Polonii w Katowicach.

5.4 — Udział w biegu naprzelaj o mistrzostwo Polski w Lublinie.

19.4 — Udział w biegu naprzelaj o mistrzostwo Polski pań w Poznaniu.

26.4 — Bieg naprzelaj o puchar dawniejszego KS. Strzała w Sosnowcu.

3.5 — Udział w Narodowym biegu na przelaj w Sosnowcu.

10.5 — Mistrzostwo powiatu Będzin Związku strzeleckiego dla pań i panów w Sosnowcu.

17.5 — Zawody międzyklubowe pań i panów CKS. — Strzelecki KS. w Sosnowcu.

21.5 — Udział w mistrzostwach Śląska juniorów w Katowicach.

21.5 — Projektowane zawody międzymiastowe Sosnowiec — Dąbrowa w Sosnowcu.

24.5 — Udział w mistrzostwach Śląska klasy „C” w Chorzowie.

16 — Męskie zawody międzyklubowe KS. Rozdzień — Szopienice — Strzelecki KS. w Sosnowcu.

16 — Kobięce zawody rewanżowe „Stadion” Chorzów — Strzelecki KS. w Sosnowcu.

26 — Udział w mistrzostwach Śląska pań i panów klasy „B” w Katowicach.

14.6 — Udział w mistrzostwach Śląska pań i panów klasy „A” w Chorzowie.

21.6 — Udział w dziesięcioboju pań i pięcioboju pań o mistrzostwo Śląska w Krywońdzie.

4 i 5.7 — Udział w kobiecych zawodach głównych o mistrzostwo Polski w Łodzi.

4 i 5.7 — Udział w dziesięcioboju o mistrzostwo Polski w Bydgoszczy.

12.7 — Zawody międzyklubowe pań i panów „Pogoń” Katowice — Strzelecki K. S. w Sosnowcu.

19.7 — Udział w pięcioboju pań i pań o mistrzostwo Śląska w Lipinach.

26.7 — Zawody międzyklubowe pań i panów „Sokol” Czeladź — Strzelecki KS. w Sosnowcu.

O tytuł mistrza walczyć więc trzy druży-
ny. Do rozegrania pozostało tylko trzy
spotkania, a mianowicie: Polcyjny — Ma-
kabi, BKS. — Unja i CKS — BKS.

Zwycięstwo Polcyjnego nad Makabią
jest pewne, wyniki pozostałych dwóch me-
czów trudno narazie przesądzać. Wyraka-
łoby z tego, że faworytem jest Polcyjny.
Ale mogą jeszcze zajść niespodzianki. O-
statnie spotkania będą więc niezwykle in-
teresujące, gdyż wszystkie trzy drużyny
będą dokładały starań, aby zdobyć tytuł
mistrza.

Zawody, które nie odbyły się w Czela-
dzi w dniu 22.12.35 między CKS. a BKS.
wydział sportowy przesunął na dzień 26
bm. w Czeladzi.

28 — Zawody międzyklubowe pańów „06” Mysłowice — Strzelecki KS. w Sosnowcu.

28 — Zawody międzyklubowe pańów „Unja” Sosnowiec — Strzelecki KS. w Sosnowcu.

30.8 — Udział w trójboju pań o mistrzostwo Polski w Krakowie.

6.9 — Dzień rzutów w Sosnowcu.

20.9 — Dzień biegów i sztafet w Sosnowcu.

27.9 — Udział w pięcioboju pań o mistrzostwo Polski w Sosnowcu.

4.10 — Udział w chodzie 50 klm o mistrzostwo Polski w Warszawie.

4.10 — Udział w pięcioboju pańów o mistrzostwo Polski w Krakowie.

5.10 Na zakończenie sezonu bieg na przelaj o puchar dawniejszego KS. Strzała w Sosnowcu.

Kronika

× **Obozy narciarskie Makabi.** Komitet centralny przy wszechświatowym związku żyd. tow. gymn. sportowych w Polsce „Makabi” urządził w okresie od 15 bm do 1 marca br. obozy narciarskie dla początkujących i zaawansowanych oraz kursy wyszkoleniowe przodowników narciarskich. Na zakończenie kursów odbędą się egzaminy na przodowników narciarskich P. Z. N., jak również zawody o odznakę sprawności P. Z. N.

Informacji udziela sekretarz tow. „Makabi” w Sosnowcu p. Rottenstein w poniedziałki i wtorki od godz. 19.30 — 21.30

Do akt nr. I Km. 809/35, 1919 Km. 1686/35, 2625/34.

Obwieszczenie

Komornik Sądu Grodzkiego w Sosnowcu I-go rewiru, zamieszkały w Sosnowcu przy ul. Sierkiewicza 8, na mocy art. 602, 603, 604 K. P. C. ogłasza, że w dniu 30 stycznia 1936 r. o godzinie 10-ej rano (nie później jednak niż w dwie godziny) w Sosnowcu przy ulicy Sienkiewicza róg Prez. Męskiego w mieszkaniu odbędzie się sprzedaż z przetargu publicznego w II-gim terminie ruchomości składających się z kredensu, otomany i telefonu z płytami, oszacowanych na łączną sumę zł. 246

Sprzedaż rozpocznie się od 2/5 ceny oszacowania.

że w dniu 27 stycznia 1936 r. o godzinie 12-ej (nie później jednak niż w dwie godziny) w Sosnowcu przy ulicy Piłsudskiego Nr. 50 w mieszkaniu odbędzie się sprzedaż z przetargu publicznego w II-gim terminie ruchomości składających się z mebli, urządzenia domowego oraz bielizny oszacowanych na łączną sumę zł. 2038

Sprzedaż rozpocznie się od 2/5 ceny oszacowania.

że w dniu 20 stycznia 1936 r. o godzinie 10-ej (nie później jednak niż w dwie godziny) w Sosnowcu przy ulicy Modrzejskiej nr. 27 w sklepie odbędzie się sprzedaż z przetargu publicznego w I-y terminie ruchomości składających się z towarów, oszacowanych na łączną sumę zł. 1.100.

Sprzedaż rozpocznie się od 1/2 ceny oszacowania.

Powyższe ruchomości oglądać można pod wskazanym adresem w dniu wystąpienia Komornik (—) FELIKS ZEMANEK Sosnowiec, dn. 4 stycznia 1936 r.

Dziś o godz. 20 przemówi podstudjo radjostacji katowickiej,

zainstalowane w ośrodku propagandowym
Elektrowni w Sosnowcu, ul. Dęblińska 1.

Audycje będą nadawane co środę od godz. 20 do 20.45

Najwspanialszy i najpotężniejszy film sezonu to

UCIECZKA

Film ten to epopeja bohaterstwa i poświęcenia. To walka o wolność i prawa człowieka. To samozaparcie i ofiarność w walce o zwycięstwo. To walka między wschodem i zachodem.

Reżyserji słynnego Ucieckiego.

W roli głównej: HANS ALBERTS i KATHE DE NAGY.

Nadprogram: TYGODNIK PATA i PARAMOUNTU.

Kino „EDEN” w Sosnowcu

Dziś!

Dziś!

Groza wojny zawisła nad światem?

Na dręczące wszystkich pytanie odpowiada monumentalne widowisko filmowe

Burza nad światem

Film mówiony po polsku.

Prawda sfilmowana. Tragedja narodów na przestrzeni ostatnich 40 lat.

Nadprogram Tygodniki Pata

Początek seansów o godz. 16.15

Chłuba wiedeńskiej produkcji filmowej!
Arcydzieło wytwórni SASCHA!

„EPIZOD”

Potężny dramat żyłowy.

W roli głównej bohaterka „MASKARADY”
PAULA WESSELY

LOKALE

SKLEP spożywczy z mieszkaniem i urządzeniem sprzedam, Rybna 8.

KUPNO I SPRZEDAŻ

WAPNO

budowlane, I-go gatunku, wysokoprocentowe, palone w piecach kregowych. Wapienniki „Eltes” Będzin, ul. Sielecka 19 tel. 5-95. Telefon zarządu 2-35 ul. Górniczej 5.

RÓŻNE

DNIA 13-go stycznia 1936 r. na ulicy Czeladzkiej zgubiono teczkę skórzaną, zawierającą papiery wartościowe oraz zeszyty notowe. Uczciwemu znalazcy uprasza się o niezwłoczny odniesienie teki do oddziału „Expresu Zagłębia” w Będzinie za wynagrodzeniem

UWAGA Smakosz! PACZKI 8 szt. za złoty, CIĄSTKA 7 szt. za złoty, FAWORKI 4 zł. kg. Cukiernia „Roma” Sosnowiec. Orla róg Dzikiej. Na zabawy i Panor. kopcom rabat.

OSTRZEGAMY przed kupnem gruntu z 20-ej tabeli Pogoń, po Tomaszu Głowackim do sprawy. Sukcesorowie Głowacki Nr. dz. Bd. 5117/35. KOMITET Rozbudowy miasta Sosnowca podaje do wiadomości, że podania o udzielenie pożyczek na budowę nowych domów i remonty starych, należy składać w Zarządzie Miejskim do dnia 22 lutego r. b. Bliższych wyjaśnień udziela Wydział Budownictwa (Ratusz II p. pokój Nr. 41). Prezydent Miasta (J. Kaczkowski). Sosnowiec, dnia 13. I. 1936 r.

DROBNE
OGŁOSZENIA
w
„Expresie Zagłębia”
mają zawsze
niezawodny skutek.

POSADY I PRACE

POTRZEBNY tokarz. Wiadomość w admi-
nistracji „Expresu Zagłębia”.

ZARAZ potrzebna służąca, umiejąca go-
tować. Zgłaszać się Sosnowiec, ul. Piłsud-
skiego 28. Laber.

ZGUBIONE DOKUMENTY

SZOTA JÓZEFA zgubiła książkę Ubezpie-
czalni Społecznej, wydaną w Sosnowcu.

WAJDZIK ELEONORA zgubiła legityma-
cję bezrobocia wydaną w Będzinie.

STRUZIK JAN Grabocin gm. Olkuszko -
Siewierska zgubił dowód osobisty wydaną
w Olkuszku i książeczkę wojskową wydaną
przez P. K. U. Będzin.